

หมวดที่ 6

แนวทางการ นำไปปฏิบัติ

ชุดบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิง
ที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง
องค์ประกอบหลักและแนวทางที่มีคุณภาพ

เอกสารฉบับภาษาไทยของชุดคู่มือบริการจำเป็นพื้นฐานสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงนี้ได้รับการสนับสนุนจากองค์การเพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (UN Women) และองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ภายใต้โครงการปลอดภัยและยุติธรรม: ทำให้สิทธิและโอกาสของแรงงานข้ามชาติหญิงในภูมิภาคอาเซียนเป็นจริง ที่ได้รับการสนับสนุนจากสหภาพยุโรปอันเป็นส่วนหนึ่งของสล็อตไอทีอินิซิเอทีฟ เพื่อจัดความรุนแรงต่อเด็กหญิงและผู้หญิง

หมวดที่ 6

แนวทาง

การนำไปปฏิบัติ

ชุดบริการจำเป็น (The Essential Services Package) ประกอบด้วยหมวดความรู้ทั้งหมด 6 หมวด

หมวดที่ 1 ภาพรวมและ บทแนะนำ	หมวดที่ 2 สุขภาพ	หมวดที่ 3 งานยุติธรรมและ กิจการตำรวจ	หมวดที่ 4 บริการทางสังคม	หมวดที่ 5 การประสานงาน และการบริหารการ ประสานงาน	หมวดที่ 6 แนวทาง การนำไปปฏิบัติ
บทที่ 1 : บทนำและชุดบริการ ที่จำเป็น 1.1 บทนำ 1.2 บริบท 1.3 วัตถุประสงค์ และขอบเขต 1.4 ภาษาและ อภิธานศัพท์	บทที่ 1 : บทนำบริการด้านสุขภาพ ที่จำเป็น 1.1 บทนำ 1.2 วัตถุประสงค์ และขอบเขต 1.3 ภาษาและ อภิธานศัพท์	บทที่ 1 : บทนำบริการด้านงาน ยุติธรรมและกิจการตำรวจ ที่จำเป็น 1.1 บทนำ 1.2 วัตถุประสงค์ และขอบเขต 1.3 ภาษาและ อภิธานศัพท์	บทที่ 1 : บทนำบริการด้านสังคม ที่จำเป็น 1.1 บทนำ 1.2 วัตถุประสงค์ และขอบเขต 1.3 ภาษาและ อภิธานศัพท์	บทที่ 1 : บทนำการประสานงาน และการปฏิบัติการบริหาร ที่จำเป็น 1.1 บทนำ 1.2 วัตถุประสงค์ และขอบเขต 1.3 ภาษาและ อภิธานศัพท์	บทที่ 1 : บทนำแนวทางการนำไป ปฏิบัติ 1.1 บทนำ 1.2 บริบท 1.2 วัตถุประสงค์ และขอบเขต 1.4 โครงสร้างโดยรวม ของแนวทางการนำ ไปปฏิบัติ 1.5 ภาษาและ อภิธานศัพท์
บทที่ 2 : หลักการร่วม คุณลักษณะ และ องค์ประกอบพื้นฐาน 2.1 หลักการ 2.2 คุณลักษณะร่วม ของบริการที่จำเป็น ที่มีคุณภาพ 2.3 องค์ประกอบ พื้นฐาน	บทที่ 2 : กรอบการดำเนินงาน สำหรับชุดการบริการที่ จำเป็น 2.1 กรอบการดำเนิน งานโดยรวม 2.2 ลักษณะเฉพาะของ กรอบการดำเนิน งานบริการด้าน สุขภาพที่จำเป็น	บทที่ 2 : กรอบการดำเนินงาน สำหรับชุดการบริการที่ จำเป็น 2.1 กรอบการดำเนิน งานโดยรวม 2.2 ลักษณะเฉพาะของ กรอบการดำเนิน งานบริการด้าน ด้านความยุติธรรม และกิจการตำรวจที่ จำเป็น	บทที่ 2 : กรอบการดำเนินงาน สำหรับชุดการบริการที่ จำเป็น 2.1 กรอบการดำเนิน งานโดยรวม 2.2 ลักษณะเฉพาะของ กรอบการดำเนิน งานบริการด้าน สังคมที่จำเป็น	บทที่ 2 : กรอบการดำเนินงาน สำหรับชุดการบริการที่ จำเป็น 2.1 กรอบการดำเนิน งานโดยรวม	บทที่ 2 : แนวทาง การนำไปปฏิบัติ ส่วนที่ 1 : สภาพแวดล้อมที่ เอื้ออำนวยต่อการ นำไปปฏิบัติ 1. ขอบเขตการตรวจ ควบคุมและกรอบ การดำเนินการทาง ควบคุมที่ครอบคลุม 2. นโยบายและ แนวปฏิบัติที่ ตระหนักใน เพศสภาพ 3. ทรัพยากร และการเงิน 4. การฝึกอบรมและ พัฒนาศักยภาพ 5. การบริหารจัดการ การกำกับดูแล และ สำเนียงรับผิดชอบ 6. การติดตามและการ ประเมินผล
บทที่ 3 : วิธีกรใช้เครื่องมือ 3.1 กรอบการดำเนิน งานตามแนวทางการ บริการที่จำเป็น	บทที่ 3 : แนวทางการให้บริการด้าน สุขภาพที่จำเป็น	บทที่ 3 : แนวทางการให้บริการด้าน งานยุติธรรมและกิจการ ตำรวจที่จำเป็น	บทที่ 3 : แนวทางการให้บริการด้าน สังคมที่จำเป็น	บทที่ 3 : แนวทางประสานงานและ การปฏิบัติการบริหารที่ จำเป็น 3.1 แนวทางการ ประสานงาน ระดับประเทศและ การบริหารการ ประสานงานด้าน บริการที่จำเป็น 3.2 แนวทางการ ประสานงาน ระดับท้องถิ่นและ การบริหารการ ประสานงานด้าน บริการที่จำเป็น	ส่วนที่ 2 : ขั้นตอนการนำไปปฏิบัติ 1. การระบุนหน่วยงานที่ รับผิดชอบในการนำ ไปปฏิบัติ 2. การจัดทำ ประเมิน 3. การพัฒนาและ กำหนดต้นทุน แผนการปฏิบัติงาน 4. ติดตามและประเมิน ผลการนำไปปฏิบัติ 5. การทบทวน กระบวนการและ ปรับแผนการปฏิบัติ
บทที่ 4: เครื่องมือและทรัพยากร	บทที่ 4: เครื่องมือและทรัพยากร	บทที่ 4: เครื่องมือและทรัพยากร	บทที่ 4: เครื่องมือและทรัพยากร	บทที่ 4: เครื่องมือและทรัพยากร	ภาคผนวก

แนวทางการนำไปปฏิบัตินี้เป็นผลงานส่วนหนึ่งของคู่มือว่าด้วยชุดบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง องค์กรประกอบหลักและแนวทางคุณภาพ (*Essential Services Package for Women and Girls Subject to Violence: Core Elements and Quality Guidelines*) แนวปฏิบัตินี้เป็นหมวดความรู้เพื่อการปฏิบัติที่ควบคู่กัน ซึ่งจะช่วยให้ประเทศต่างๆ วางแผนในการนำไปปฏิบัติตามแนวทางการบริการที่จำเป็นในระดับประเทศ แนวปฏิบัติยังตั้งใจให้เป็นการขับเคลื่อนแนวทางที่เป็นฐานในการจัดทำบริการที่เหมาะสมกับบริบท และลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น แนวปฏิบัติประกอบด้วยภาคผนวกที่มีรายการตรวจสอบ (checklists) เครื่องมือสนับสนุนที่เฉพาะเจาะจงไปในแต่ละภาคบริการ คือ ภาคสุขภาพ ภาคยุติธรรมและภาคตำรวจ ภาคบริการสังคม และภาคประสานงานและการบริหารการประสานงาน

* หาได้ที่ <http://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2015/12/essential-services-package-for-women-and-girls-subject-to-violence>

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำแนวปฏิบัติฉบับนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ หากปราศจาก

ความกล้าหาญของผู้หญิงจำนวนมากที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง และได้บอกเล่าประสบการณ์ของตนเอง และของเหล่าันกรรมรงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรผู้หญิงที่กระจายอยู่ทั่วโลก ที่ได้เรียกร้องให้มีการบริการและความช่วยเหลือที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง

ความพยายามของรัฐบาลประเทศต่างๆ ที่จะดำเนินการเพื่อยุติปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูปกฎหมาย การดำเนินการทางนโยบาย และการดำเนินโครงการด้านการป้องกันและแก้ไขต่างๆ

ผู้สนับสนุนหลักของโครงการร่วมแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง (UN Joint Programme on Essential Services for Women and Girls Subject to Violence) ซึ่งได้แก่ รัฐบาลประเทศออสเตรเลียและประเทศสเปน และเขตปกครองตนเองแห่งแคว้นบาสก์ (Autonomous Government of the Basque region)

พันธสัญญาที่ดำเนินมาอย่างต่อเนื่องของระบบสหประชาชาติต่อการพัฒนาโครงการและปฏิบัติการต่างๆ เพื่อสนองตอบต่อปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง หน่วยงานสหประชาชาติหลายหน่วยงานที่ช่วยในการพัฒนาแนวทางการนำไปปฏิบัตินี้ ซึ่งเป็นหมวดความรู้ที่นำไปปฏิบัติควบคู่กับ ชุดความรู้ว่าด้วยบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง องค์กรประกอบหลักและแนวทางคุณภาพ (Services Package for Women and Girls Subject to Violence: Core Elements and Quality Guidelines) ได้ใช้เวลาและแบ่งปันความรู้เพื่อให้แน่ใจว่าเราจะดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีการปรับปรุงการให้บริการแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง เราขอขอบคุณผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ สำหรับพันธกรณีและข้อมูลที่มอบให้ ได้แก่ คุณ Kalliope Mingeirou คุณ Caroline Meenagh และคุณ Tania Farha (UN Women) คุณ Luis Mora และคุณ Upala Devi (UNFPA) คุณ Claudia Baroni และคุณ Sven Pfeiffer (UNODC) และคุณ Claudia García-Moreno และคุณ Avni Amin (WHO) พร้อมทั้งการมีส่วนร่วมและให้ความเห็นจากผู้ร่วมงานจากส่วนงานอื่นๆ ในแผนกนโยบาย (Policy Division) ของ UN Women สำนักงานใหญ่ คุณ Diego Antoni (UNDP) และ คุณ Kathryn Robertson (มูลนิธิเอเชีย – The Asia Foundation)

ที่ปรึกษาที่ช่วยในการพัฒนาแนวปฏิบัตินี้ได้แก่ คุณ Helen Rubenstein รองผู้อำนวยการของ Global Rights for Women คุณ Eileen Skinnider รองอาวุโส (Senior Associate) จาก International Centre for Criminal Law Reform and Criminal Justice Policy และ คุณ Cheryl Thomas ผู้อำนวยการบริหารของ Global Rights for Women

สารบัญ

บทที่ 1: บทนำแนวทางการนำไปปฏิบัติ	6
1.1 บทนำ	6
1.2 บริบท	6
1.3 วัตถุประสงค์และขอบเขต	7
1.4 โครงสร้างโดยรวมของแนวทางการนำไปปฏิบัติ	8
1.5 ภาษาและอภิธานศัพท์	8

บทที่ 2: แนวทางการนำไปปฏิบัติ **10**

ส่วนที่ 1: สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการนำไปปฏิบัติ	10
1. การบัญญัติกฎหมายและขอบเขตของกฎหมายที่ครอบคลุม	10
2. นโยบายและแนวปฏิบัติที่ตอบสนองทางเพศสภาพ	11
3. ทรัพยากรและการเงิน	12
4. การฝึกอบรมและการพัฒนาศักยภาพ	13
5. การบริหาร การกำกับดูแล และความพร้อมรับผิด	13
6. การติดตามและการประเมินผล	14

ส่วนที่ 2: กระบวนการนำไปปฏิบัติ	16
1. การระบุนโยบายที่รับผิดชอบเพื่อนำไปปฏิบัติ	16
2. การทำการประเมิน	17
3. การพัฒนาและกำหนดต้นทุนแผนการนำไปปฏิบัติ	18
4. การติดตามและการประเมินผลการนำไปปฏิบัติ	18
5. ทบทวนวงจรและปรับแผนนำไปปฏิบัติ	19

ภาคผนวก: เครื่องมือสนับสนุนเพื่อการนำไปปฏิบัติ **20**

ภาคผนวก 1: รายการตรวจสอบ - หมวดที่ 2: บริการสุขภาพ	20
ภาคผนวก 2: รายการตรวจสอบ - หมวดที่ 3: บริการงานความยุติธรรมและงานตำรวจ	23
ภาคผนวก 3: รายการตรวจสอบ - หมวดที่ 4: บริการทางสังคม	26
ภาคผนวก 4: รายการตรวจสอบ - หมวดที่ 5: การประสานงานและการบริหารการประสานงาน	31

บทที่ 1:

บทนำแนวทาง

การนำไปปฏิบัติ

1.1

บทนำ

ในปี ค.ศ. 2015 (พ.ศ. 2558) โครงการร่วมระดับสากลแห่งสหประชาชาติว่าด้วยบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง (United Nations Joint Global Programme on Essential Services for Women and Girls Subject to Violence หรือ “โครงการระดับสากล (the Global Programme)” ได้ริเริ่มชุดบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง หรือที่เรียกว่า “ชุดบริการที่จำเป็น (Essential Services Package)” ในฐานะที่เป็นผลงานชิ้นสำคัญของโครงการระดับสากล ชุดบริการที่จำเป็นได้ระบุถึงบริการที่สำคัญที่จะต้องจัดให้โดยหน่วยงานด้านสุขภาพ ด้านบริการสังคม ด้านงานยุติธรรม และงานตำรวจ รวมไปถึงจนถึงแนวทางคุณภาพสำหรับองค์ประกอบหลักของแต่ละบริการที่จำเป็น ชุดบริการยังรวมถึงแนวทางการประสานงานด้านบริการที่จำเป็น และการบริหารกระบวนการและกลไกในการประสานงานวัตถุประสงค์ของแนวทางการนำไปปฏิบัติชุดนี้ก็เพื่อช่วยในการนำไปใช้เป็นแนวทางโดยรวมของบริการที่จำเป็น

การเผยแพร่ชุดบริการที่จำเป็นเพื่อสร้างความตระหนักนั้นเป็นสิ่งสำคัญซึ่งความรู้เพียงอย่างเดียวไม่อาจประกันได้ว่าบริการที่จำเป็นเหล่านี้จะกลายมาเป็นรูปแบบการปฏิบัติงานประจำวัน

1.2

บริบท

ความรุนแรงต่อผู้หญิงและต่อเด็กหญิง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง เป็นระบบ และซ่อนตัวอยู่ในวัฒนธรรม เลขาธิการสหประชาชาติ ระบุว่าปัญหาที่กระจายไปอย่างแพร่หลายจากการทบทวนระดับสากลโดยองค์การอนามัยโลกในปี ค.ศ. 2013 พบว่า ผู้หญิงร้อยละ 35 ทั่วโลกเคยประสบความรุนแรงทางกายและ/หรือทางเพศจากคู่ครองหรือความรุนแรงทางเพศจากคนที่ไม่ใช่คู่ครอง² ความรุนแรงต่อผู้หญิงเกิดขึ้นในหลาย

การนำชุดบริการที่จำเป็นไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีการยอมรับ (buy-in) จากสถาบันภาครัฐ การยอมรับผู้ให้บริการอย่างสม่ำเสมอในเรื่องแนวปฏิบัติที่ดี ความมีสำนึกรับผิดชอบ การกำกับดูแลความยืดหยุ่นที่จะปรับใช้ตามบริบทพื้นที่ และทุนงบประมาณที่จัดให้เฉพาะ อย่างพอเพียงและอย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ การนำชุดบริการที่จำเป็นไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ ชุดบริการที่จำเป็นต้องมีขอบเขตอำนาจศาลที่สอดคล้องกับบริบทสังคม กระบวนการนี้จะชี้ว่าบริการที่จำเป็นพื้นฐานถูกมอง ได้รับความเข้าใจ ได้รับการยอมรับอย่างไรในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานของรัฐที่จะแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง รากฐานของกระบวนการยอมรับคือการได้เข้าร่วมและความเป็นผู้นำขององค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) ที่ทำงานด้านสิทธิผู้หญิง

แนวทางการนำไปปฏิบัตินี้จะมีการนำไปใช้ใน ช่วงทดสอบ (pilot phase) ของชุดบริการที่จำเป็นในช่วงปี ค.ศ. 2017-2018 จากนั้นจะทำการปรับแก้ไขเพื่อให้เป็นส่วนหนึ่งของการกำกับดูแลและเพิ่มความละเอียด (refinement) ให้กับโปรแกรมระดับสากล (Global Programme)

รูปแบบ ความรุนแรงจากคู่ครองหรือความรุนแรงทางเพศจากคนที่ไม่ใช่คู่ครอง ถือเป็นหนึ่งในลักษณะความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงที่แพร่หลายและรุนแรงซับซ้อนที่สุดของโลก นอกจากนั้น ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงยังรวมถึงการทำอันตรายและการทารุณจิตใจและอารมณ์ การคุกคามทางเพศ การขลิบหรือตัดอวัยวะเพศหญิง การทารุณกรรมเพราะถูกกล่าวหาว่าใช้เวทมนต์คาถา หรือเป็นแม่มดหมอผี การ “ฆ่าเพื่อรักษาศักดิ์ศรี” ของผู้หญิง เด็กหญิง และการกระทำที่เรียกกันว่า “การสังหารเพื่อรักษาเกียรติ” ต่อผู้หญิงและเด็กหญิง

แยกปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงออกจากการทารุณกรรมทางเพศกับเด็ก” หน้า 12) ได้มาจาก http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/85239/1/9789241564625_eng.pdf.

และเด็ก การแต่งงานในวัยเด็กหรือการบังคับแต่งงาน การค้าผู้หญิงและเด็กหญิง การฆ่าทารกเพศหญิง การฆ่าผู้หญิง (femicide) และการกระทำอันตรายแบบอื่นๆ คำว่า ‘ความรุนแรงต่อผู้หญิง’ รวมไปถึงความรุนแรงต่อเด็กหญิง โดยเฉพาะเด็กหญิงที่น่าจะได้รับประโยชน์จากชุดบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงด้วยตามที่ได้มีการอ้างอิงถึงในแนวทางนี้

ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงก่อผลลัพธ์ที่เป็นอันตรายและเรื้อรังยาวนานต่อสวัสดิภาพ ภาวะสุขภาพ และความปลอดภัยของผู้หญิงและเด็ก รวมไปถึงผลกระทบต่อเศรษฐกิจคุณภาพของการศึกษา และกำลังการผลิตเพื่อพัฒนาสังคมและพัฒนาชาติ ปัญหานี้เป็นสิ่งขัดขวางการพัฒนาที่ยั่งยืน มีพันธสัญญาอย่างกว้างขวางในระดับนานาชาติในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาที่จะทำงานรับมือและป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง การรับรองวาระเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน แห่ง ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development) และการรวมเอาเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal หรือ SDG) ลำดับ 5 เป้าหมายที่ 5.2 เพื่อขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทุกรูปแบบทั้งในพื้นที่สาธารณะและในชีวิตส่วนตัว เช่นเดียวกับเป้าหมายอื่นๆ ของ SDG ที่เกี่ยวข้องกับการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงและเด็กหญิงมีโอกาสน้อยที่จะเข้าถึงหรือไม่

1.3 เป้าหมายและขอบเขต

เป้าหมายของแนวทางการนำไปปฏิบัตินี้คือการเสนอแนวทางที่จัดระเบียบมาอย่างดีเพื่อการวางแผนและเริ่มการนำไปปฏิบัติตามชุดบริการที่จำเป็นอย่างเป็นระบบ แนวทางนี้ส่งเสริมให้รัฐภาคีปรับใช้ ดำเนินงาน และสร้างความก้าวหน้าให้กับแนวทางคุณภาพในการนำเสนอบริการในแต่ละด้านแง่มุมต่างๆ ของการนำไปปฏิบัติต้องเกิดขึ้นระดับชาติและระดับท้องถิ่น นอกจากนี้แนวทางนี้ยังนำไปใช้กับกลุ่มอื่นได้ด้วย เช่น หน่วยงานของสหประชาชาติที่ได้พัฒนาโปรแกรมระดับโลก (Global Programme) เพื่อช่วยกำหนดความช่วยเหลือที่จะจัดให้ประเทศต่างๆ และเพื่อกำกับดูแล ปรับปรุง และสร้างความยั่งยืนให้กับการผนวกชุดบริการที่จำเป็นไว้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ตามความต้องการและเงื่อนไขของท้องถิ่น เช่นเดียวกับในระดับประเทศ

แนวทางนี้กำหนดขอบเขตทำงานและระบุกิจกรรมหลักที่จะช่วยให้เกิดการดำเนินงานที่ประสบผลสำเร็จ แนวทางนี้ใช้ได้กับสถาบันในระดับประเทศที่เป็นผู้ให้บริการที่จำเป็นกับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ประสบกับความรุนแรง รวมทั้งงานตำรวจ งานยุติธรรม ด้านสุขภาพ ด้านการบริการสังคม กลุ่มประสานงาน และองค์การพัฒนาเอกชนที่ทำด้านสิทธิผู้หญิง เช่นเดียวกับชุดบริการที่จำเป็น แนวทางนี้มีเป้าหมาย

สามารถเข้าถึงการสนับสนุนและบริการต่างๆ ที่จะปกป้องพวกเขา ช่วยทำให้พวกเขาปลอดภัย และแก้ปัญหาจากผลกระทบทั้งในระยะสั้นและระยะยาวจากการที่พวกเขาต้องเผชิญกับความรุนแรง ดังนั้นความพันธะของรัฐที่จะจัดการกับปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในระดับชาติและระดับภูมิภาคจึงเป็นสิ่งสำคัญในการบรรลุเป้าหมายต่างๆ ภายใต้โครงการระดับโลก (Global Programme)

พันธกรณีในระดับสากลที่จะต้องทำหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ (due diligence) กำหนดให้รัฐภาคี (States) ต้องจัดทำมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน ตรวจสอบ และดำเนินคดีกรณีของความรุนแรงต่อผู้หญิง³ ข้อมูลพื้นฐานนี้ รวมไปถึงการแก้ไขปัญหาคความรุนแรงรายกรณี รวมทั้งการตั้งเป้าเพื่อแก้ไขสาเหตุและผลกระทบที่จะตามมาของความรุนแรงในระดับโครงสร้าง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ รัฐต้องพัฒนาขอบเขตของกฎหมายและนโยบายที่ครอบคลุมระบบยุติธรรมและงานปราบปรามอาชญากรรมที่ตระหนักในเพศสภาพ บริการด้านสุขภาพอนามัยและบริการสังคมที่เพียงพอ กิจกรรมสร้างความตระหนัก และสร้างความเชื่อมั่นในมาตรการที่มีคุณภาพ

3 มาตรา 4(c) ปฏิญญาด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง (Declaration on the Elimination of Violence Against Women) ตามมติ A/RES/48/104 (1993)

ในเบื้องต้นแรกเพื่อประเทศที่มีรายได้ต่ำและรายได้ปานกลาง อย่างไรก็ตาม อาจมีการนำแนวทางนี้ไปใช้และปรับให้เข้ากับประเทศอื่นๆ โดยคำนึงถึงวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมที่แตกต่างกัน ในด้านงานยุติธรรม งานตำรวจ ด้านสุขภาพ งานบริการสังคม และการประสานความร่วมมือ

ด้วยความเข้าใจว่าแนวทางดำเนินการนี้ได้รับการออกแบบสำหรับประเทศที่มีบริบทต่างกันไป และจะนำไปใช้กับผู้ให้บริการและภาคงานที่หลากหลาย แนวคิดที่ใช้ในนี้จึงมีการตีความอย่างกว้างๆ และไม่ได้มีการส่งเสริมแนวทางต้นแบบใดเป็นพิเศษ องค์กรของรัฐและองค์กรภาคเอกชนสามารถปรับแนวทางที่ครอบคลุมและมีการประสานงานในหลายภาคส่วนนี้ได้ ซึ่งได้พิสูจน์แล้วว่า จะเป็นการตอบสนองต่อปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการที่จะดำเนินแนวทางอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว การนำบริการที่จำเป็นไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องมีการปฏิบัติการจากทุกระดับในฝ่ายรัฐบาล เช่นเดียวกับต้องมีความร่วมมือจากองค์กรภาคประชาสังคมสำหรับแนวทางชุดนี้มีกิจกรรมที่ดำเนินการได้ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

1.4

โครงสร้างโดยรวมของแนวทางนำไปปฏิบัติ

แนวทางนี้ได้ปรับหลักการการทำงานแบบสองด้าน (two-pronged approach) เข้าด้วยกันในการนำไปปฏิบัติตามชุดบริการที่จำเป็น ด้านดังกล่าวนี้ประกอบด้วย 1) สิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย และ 2) กระบวนการนำไปปฏิบัติในระดับท้องถิ่น แต่ละด้านต้องพึ่งพิงกันและจะไม่สามารถมีประสิทธิภาพหากขาดการทำงานอีกด้านหนึ่ง ขณะที่ขั้นตอนทำงานในสายหนึ่งจะเป็นไปตามลำดับตรรกะนิยม (logical sequence) ความซับซ้อนของกระบวนการหมายความว่าไม่ได้มีเพียงวิธีเดียวที่ถูกในการนำไปทำงานอย่างได้ผล กิจกรรมระหว่างสองด้านอาจจะเกิดขึ้นไปพร้อมๆ กันหรือเกิดขึ้นสลับกัน กิจกรรมอาจมีการทับซ้อนกันในแต่ละขั้นตอนหรือระหว่างขั้นตอนที่ต่างกัน ภายในแต่ละขั้นตอนอาจมีปัญหาลากหลายที่ต้องแก้ไข รวมทั้งลักษณะเชิงองค์การ จัดสรรทุน และการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

1.5

ภาษาและอิทธิพล

การประสานงาน (Coordination) เป็นองค์ประกอบที่เป็นศูนย์กลางของการรับมือกับปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง มาตรฐานสากลกำหนดว่าการรับมือกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงนั้นจะต้องครอบคลุมครบวงจร มีความเป็นสหวิชาชีพ มีการประสานงานกัน มีความเป็นระบบ และมีความยั่งยืน เป็นกระบวนการที่มีรองรับโดยกฎหมายและนโยบาย การประสานความร่วมมือเป็นความอดสาหะของ ทีมสหวิชาชีพ บุคลากรและสถาบันจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่มาร่วมกันดำเนินงานตามกฎหมาย นโยบาย กฎเกณฑ์ และข้อตกลง และการสื่อสารและความร่วมมือ เพื่อป้องกันและรับมือกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง การประสานงานในระดับประเทศเกิดขึ้นระหว่างกระทรวงที่มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาความรุนแรง การประสานงานในระดับท้องถิ่นเกิดขึ้นระหว่างผู้ให้บริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และในบางประเทศเกิดขึ้นที่หน่วยงาน (intermediate) ของรัฐบาลซึ่งอยู่ระหว่างระดับประเทศและระดับท้องถิ่น การประสานงานเกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานรัฐในระดับต่างๆ

บริการที่จำเป็น (Essential Services) เป็นการรวมเอาชุดบริการหลักๆ ที่ให้บริการโดยภาคสาธารณสุข ภาคบริการสังคม ภาคนิติเวชและกระบวนการยุติธรรม อย่างน้อยที่สุด บริการเหล่านี้จะต้องรักษาสิทธิ รักษาความปลอดภัย และให้ความเป็นอยู่ที่ดีแก่ผู้หญิงและเด็กซึ่งประสบกับความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ

ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ (Gender based violence) คือ “การกระทำรุนแรงใดๆ ต่อผู้หญิงเพียงเพราะเธอเป็นผู้หญิงหรือเป็นการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิงอย่างไม่เท่าเทียม” (CEDAW ข้อเสนอนะทั่วไป ข้อ 19 ย่อหน้า 6)

ส่วนที่หนึ่งของแนวทางนี้อธิบายถึงปัจจัยเอื้อประโยชน์ต่างๆ ที่น่าจะมีผลกระทบต่อการทำงานและความยั่งยืนของการสรรหาบริการจำเป็นพื้นฐาน ขณะที่ส่วนที่สองอธิบายถึงวิธีการพัฒนาแผนปฏิบัติการเพื่อการนำไปปฏิบัติ ในฐานะที่เป็นเครื่องมือสากล แนวทางนี้จะให้ภาพกว้างๆ ของขั้นตอนเบื้องต้นและพื้นฐานในการนำไปปฏิบัติตามชุดบริการที่จำเป็น แนวทางนี้ยอมรับว่าต้องมีปฏิบัติการต่อไปในอนาคต ในระดับประเทศ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางกฎหมาย สังคมและเศรษฐกิจ และศักยภาพระดับสถาบันที่มีอยู่ ตลอดแนวทางคู่มือนี้และในรายการตรวจสอบภาคงานต่างๆ ในภาคผนวกนั้น จะมีการเน้นเครื่องมือและแหล่งข้อมูลอื่นๆ ที่จะให้ข้อมูลเพิ่มเติมและขั้นตอนที่มีรายละเอียดมากขึ้นให้พิจารณา

นโยบายและการปฏิบัติที่ตระหนักในเพศสภาพ (Gender-responsive policies and practices) หมายถึงนโยบายและการปฏิบัติที่คำนึงถึงบทบาททางสังคมของชายและหญิงที่แตกต่างกันที่ทำให้ผู้หญิงและผู้ชายมีสิ่งจำเป็นในชีวิตที่แตกต่างกันด้วย (Kabeer N. Gender-aware policy and planning: a social relations perspective. (นโยบายและการวางแผนที่ตระหนักในเพศสภาพ มุมมองด้านความสัมพันธ์เชิงสังคม) ใน Macdonald M, ed. Gender planning in development agencies: meeting the challenge (การวางแผนทางเพศสภาพในหน่วยงานพัฒนา การเผชิญกับความท้าทาย). Oxford, Oxfam, 1994.)

ระบบสุขภาพ (Health system) หมายถึง (1) กิจกรรมทุกประการที่เป็นไปเพื่อส่งเสริม ฟื้นฟู ดูแลรักษาสุขภาพ (2) บุคคล สถาบัน และทรัพยากรที่จัดหามาตามนโยบายที่วางไว้ เพื่อฟื้นฟูสุขภาพของประชากรที่ระบบเหล่านี้มุ่งให้บริการ (WHO, Health System Strengthening: Glossary.)

การนำไปปฏิบัติ (Implementation) หมายถึงแผนและการจัดกิจกรรมที่ระบุไว้ในแนวทางต่างๆ ในบริการจำเป็นพื้นฐานแต่ละชนิด ในลักษณะที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้หญิงและเด็กหญิงที่ประสบความรุนแรง รวมทั้งการนำผู้กระทำความผิดมาโทษ

โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) หมายถึงโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคต่างๆ ด้านกายภาพและด้านองค์กร ในแง่ของโปรแกรมระดับโลก (Global Programme) และแนวทาง (Guide) ชุดนี้ รวมถึงสาธารณูปโภค เครื่องมือ สถาบัน การศึกษาบริการทางเทคโนโลยี และการสนับสนุนด้านองค์กรและด้านการเงิน

ระบบความยุติธรรม/กระบวนการยุติธรรม (Justice system) ตามเป้าหมายของแนวทาง (Guide) นี้ หมายถึง กระบวนการยุติธรรมที่เป็นทางการที่อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐและหน่วยงานในสังกัด ระบบเหล่านี้รวมถึงกฎหมายที่รัฐบาลรับรอง และสถาบันต่างๆ เช่น ฝ่ายตำรวจ ฝ่ายอัยการ ฝ่ายศาลยุติธรรม ฝ่ายงานราชทัณฑ์ (เช่น งานภาคทัณฑ์และทัณฑ์บน probation and parole) และทัณฑสถาน ซึ่งมีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายของรัฐและมีหน้าที่บริหารงานลงโทษผู้ที่ละเมิดกฎหมาย

เส้นทางในกระบวนการยุติธรรม (Justice continuum) รวมไปถึงการที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเข้าสู่ระบบไปจนถึงคดีสิ้นสุด เส้นทางของผู้หญิงแต่ละคนจะต่างกันไปตามสิ่งที่เธอต้องการ เธออาจมองหาทางเลือกในการขอความเป็นธรรม นับตั้งแต่การแจ้งความหรือการร้องเรียนเพื่อให้มีการสอบสวนทางอาญาและมีการดำเนินคดี หรือเธออาจมองหาความคุ้มครองและ/หรือ ฟ้องร้องทางแพ่ง อันได้แก่ คำสั่งขอคุ้มครองทางแพ่ง (civil protection order) การฟ้องหย่าและการขออำนาจปกครองบุตร และ/หรือ การฟ้องขอค่าชดเชยต่อความเสียหายต่อส่วนตัวหรือความเสียหายอื่นๆ รวมทั้งจากกลไกทางปกครองของรัฐ เฉพาะช่วงหนึ่งๆ หรือตลอดช่วงเวลาทั้งหมด

การตอบสนองแบบพหุภาคี (Multi-sectoral response) หมายถึงกลุ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ตกลงทำงานร่วมกันในลักษณะประสานความร่วมมือเพื่อร่วมแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในชุมชน ทีมงานเหล่านี้มีปรัชญาการทำงานที่มีผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง และปรับเอามาตรฐานสิทธิมนุษยชนมาใช้ในการประกันความปลอดภัยของผู้เสียหายและการนำผู้กระทำความผิดมารับโทษ พวกเขาและเธอมุ่งทำงานตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับเคสแต่ละเคส และอาจมีส่วนในการกำหนดนโยบายด้วย

บริการทางสังคม (Social Service) หมายถึงบริการที่มุ่งรับมือกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงและมุ่งเน้นอย่างเฉพาะเจาะจงที่ผู้เสียหายหรือผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง บริการทางสังคมนั้นเป็นสิ่งที่จะหลีกเลี่ยงไม่ได้ในการช่วยผู้หญิงให้พ้นสภาพจากความรุนแรง ในการเสริมศักยภาพให้กับผู้หญิงและในการป้องกันไม่ให้เกิดความรุนแรงซ้ำอีก และในบางกรณี จะทำงานร่วมกับบางภาคส่วนของสังคมและชุมชนเพื่อเปลี่ยนทัศนคติ การรับรู้เรื่องความรุนแรง บริการเหล่านี้ให้คำปรึกษาแนะนำทางจิตใจอารมณ์สังคม ความช่วยเหลือทางการเงิน ข้อมูลภาวะวิกฤติ และให้คำปรึกษา ที่พักที่ปลอดภัย บริการทางกฎหมายและทนายความ ช่วยเหลือด้านการจ้างงานและอื่นๆ แก่ผู้หญิงและเด็กหญิงที่ประสบความรุนแรง

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) คือรัฐบาลและองค์กรภาคประชาสังคม และหน่วยงานที่มีบทบาทในการรับมือกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกระดับของรัฐบาลและภาคประชาสังคม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญนั้นรวมถึงผู้เสียหาย

และตัวแทนของพวกเขา ภาคบริการสังคม ภาคสาธารณสุข ผู้ให้ความช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายทางกฎหมาย เจ้าพนักงานตำรวจ เจ้าพนักงานอัยการ ผู้พิพากษา หน่วยงานคุ้มครองเด็ก และภาคการศึกษา เป็นต้น

ทฤษฎีว่าด้วยการเปลี่ยนแปลง (Theory of change) หมายถึงรูปแบบวิธีการเฉพาะสำหรับการวางแผน การมีส่วนร่วม และการประเมินผลที่ใช้ในงานภาคการกุศล (philanthropy) ไม่แสวงผลกำไร และงานของรัฐ เพื่อส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทฤษฎีว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงให้นิยามเป้าหมายต่างๆ ในระยะยาวก่อนและจะมองย้อนกลับว่ามีเงื่อนไขก่อนหน้า (preconditions) ที่จำเป็นอะไรอยู่แล้วบ้าง (P. Brest (2010). “The Power of Theories of Change (พลังของทฤษฎีว่าด้วยการเปลี่ยนแปลง)”. Stanford Social Innovation Review. Spring.)

ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง (Victim / survivor) หมายถึงผู้หญิงและเด็กหญิงที่ประสบหรือกำลังประสบความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ

หลักการที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นศูนย์กลาง (Victim/survivor-centred approach) หมายถึงแนวทางที่มีสิทธิมนุษยชนเป็นฐานซึ่งสิทธิและความต้องการของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงมาเป็นอันดับแรกและยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงมีสิทธิที่จะ

- ได้รับการปฏิบัติอย่างมีศักดิ์ศรีและด้วยความเคารพ แทนที่ทัศนคติที่เป็นการดำเนินว่าเป็นเหยื่อ
- เลือกเส้นทางที่จะจัดการกับความรุนแรงแทนที่ความรู้สึกว่าตนเองไม่มีพลังกำลังที่จะต่อสู้
- ได้รับความเป็นส่วนตัวและมีการรักษาความลับให้ แทนที่จะถูกนำไปเปิดเผย
- ไม่ถูกเลือกปฏิบัติแทนที่จะถูกแบ่งแยกโดยเพศ อายุ เชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ ความสามารถ ความโน้มเอียงทางเพศ สถานภาพติดเชื้อ HIV หรือลักษณะอื่นใด
- ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ครบถ้วนเพื่อประกอบการตัดสินใจด้วยตัวเอง แทนที่จะมีคนชี้ว่าต้องทำอย่างไร

(UN Women Virtual Knowledge Centre to End Violence against Women and Girls (ศูนย์ความรู้เสมือนจริงเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง))

ความรุนแรงต่อผู้หญิง (Violence against women หรือ VAW) หมายถึง “การกระทำรุนแรงใดใดอันมาจากเหตุแห่งเพศที่มีผลหรือมันจะทำให้มีผลให้เกิดความบาดเจ็บหรือความทุกข์ทรมานทางร่างกาย ทางเพศและทางจิตใจต่อผู้หญิง รวมถึงการข่มขู่ว่าจะทำการใดๆ การบังคับขู่ข่มขู่หรือการบังคับให้ไว้ซึ่งอิสรภาพ ไม่ว่าจะเกิดในที่สาธารณะหรือเกิดในชีวิตส่วนตัว (ปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง มาตรา 1)

แนวทางสำหรับ การนำไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 1: สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการนำไปปฏิบัติ

สำหรับการใช้ชุดบริการที่จำเป็นเพื่อจัดบริการประจำให้กับผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนที่ประสบกับความรุนแรงนั้น จำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการนำไปปฏิบัติให้ได้ผล รัฐภาคีและสถาบันภายใต้รัฐจำเป็นต้องจัดการกับอุปสรรคทางโครงสร้างในระดับสถาบัน และหาลงมือประกอบที่จะส่งเสริมให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย เช่น กฎหมาย นโยบายงบประมาณ ผู้ให้บริการที่มีศักยภาพ ผู้ร้องขอบริการที่ได้รับข้อมูลอย่างดี และการควบคุมคุณภาพ แนวทาง (Guide) ในส่วนแรกนี้จะทบทวนปัจจัยพื้นฐานในการส่งเสริมบริการจำเป็นพื้นฐานและการนำเสนอบริการอย่างมีคุณภาพสูงสุด

1. การบัญญัติกฎหมายและขอบเขตของกฎหมายที่ครอบคลุม

ก. ทำความเข้าใจปัจจัยที่เอื้ออำนวย

การสนับสนุนให้มีการสร้างกรอบการบัญญัติกฎหมายที่ครบวงจรมีความสำคัญต่อความยั่งยืนและความน่าเชื่อถือของบริการจำเป็นพื้นฐานในระยะยาว ตัวบทกฎหมายต่างๆ เป็นรากฐานทางกฎหมายและการพิจารณาคดีของศาลในคดีสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่จะเรียกร้องสิทธิในด้านสุขภาพ บริการทางสังคม บริการในงานยุติธรรม งานตำรวจ และทำการแก้ไขเยียวยาให้พวกเธอกลับมาใช้ชีวิตเหมือนเดิม หากมีคนปฏิเสธที่จะให้บริการจำเป็นพื้นฐานเหล่านี้แก่พวกเธอ หรือบอกรีดหรือบอกล่อลวงอย่างไม่มีเหตุผล หรือละเลยไม่จัดหาให้ การบัญญัติกฎหมายและขอบเขตของกฎหมายที่ครอบคลุมครบถ้วนเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิงจะต้องมีการหนุนด้วยตัวบทกฎหมายที่รับรองความเท่าเทียมทางเพศในการสมรส การหย่าร้าง สิทธิในทรัพย์สินและการปกครองบุตร

ข. กลยุทธ์ที่เสนอแนะ

1. ส่งเสริมและบูรณาการหลักความเท่าเทียมกันทางเพศ การไม่เลือกปฏิบัติ และการส่งเสริมศักยภาพของผู้หญิงในกฎหมายทุกฉบับ
2. ประกันว่าตัวบทกฎหมายทั้งหลายมีฐานมาจากหลักสิทธิมนุษยชน ที่มีแนวทางที่คำนึงถึงผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นศูนย์กลาง และประกันว่าผู้กระทำผิดมีความพร้อมรับผิดชอบ
3. ครอบคลุมความรุนแรงต่อผู้หญิงในทุกรูปแบบ โดยใช้นิยามอย่างกว้างที่เป็นไปตามมาตรฐานสิทธิมนุษยชนโดย

ก. ขอบเขตของกฎหมายอาญาที่กำหนดให้ความรุนแรงต่อผู้หญิงนั้นเป็นการกระทำผิดทางอาญา ทุกรูปแบบสะท้อนความเป็นจริงของความรุนแรงที่ผู้หญิงต้องเผชิญ รวมทั้งการเป็นความผิดทางอาญาเมื่อมีการละเมิดคำสั่งคุ้มครองทางแพ่ง

ข. ขอบเขตของกฎหมายอาญา แพ่ง ครอบครัว และปกครองที่ประกันประสิทธิภาพในการปกป้อง คุ้มครอง ฟ้องร้อง ลงโทษ และกำหนดให้มีการชดเชยค่าเสียหาย (redress and reparations) รวมทั้งคำสั่งคุ้มครองทางแพ่ง (civil protection order)

4. ตอบสนองและระบุถึงสาเหตุ หลักของความรุนแรงต่อผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชายอันมีพื้นฐานมาจากประวัติศาสตร์
 5. กำหนดความรับผิดชอบตามกฎหมายเกี่ยวกับสถาบันเพื่อให้บริการที่มีการประสานงานและบูรณาการ และกำหนดอาณัติที่ชัดเจนสำหรับสถาบันที่ให้บริการ
 6. พิจารณาบทบัญญัติทางกฎหมายเป็นการเฉพาะสำหรับหน่วยที่เชี่ยวชาญเป็นพิเศษ การฝึกอบรม หน่วยที่มีหน้าที่ควบคุมดูแล และกลไกการกำกับดูแล และทุ่มเทให้แก่งานด้านการระดมทุน
 7. จัดกระบวนการปฏิรูปกฎหมายซึ่งรวมเอาการปรึกษาหารือที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส ในเรื่อง
- ก. การส่งเสริมให้มีการหารือในวงกว้างกับหน่วยงานและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งองค์กรสำหรับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง

ข. ส่งเสริมการใช้งานวิจัยที่ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ (evidence-based research) เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนให้กับการปฏิรูปกฎหมาย

8. พัฒนาแผนการกระจายข้อมูล/รณรงค์ความรู้ทางกฎหมายเพื่อให้ผู้หญิงได้ตระหนักในสิทธิของตัวเองในด้านกฎหมาย บริการต่างๆ ที่มีอยู่ และการแก้ไขเยียวยาความเสียหาย (remedies)

แหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์

- ✓ UN Women, Handbook for Legislation on Violence against Women (คู่มือสำหรับบัญญัติกฎหมายเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง) หาได้ที่ www.un.org/womenwatch/daw/vaw/handbook/Handbook%20for%20legislation%20on%20violence%20against%20women.pdf
- ✓ UN Women, Virtual Knowledge Centre to End Violence against Women, Legislation Module (ศูนย์ความรู้ที่แท้จริงเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง หลักการบัญญัติกฎหมาย) หาได้ที่ www.endvawnow.org
- ✓ UNODC, Blueprint of Action: Implementation Plan for Criminal Justice Systems to Prevent and Respond to Violence against Women and Girls, Chapter B Legal Framework (พิมพ์เขียวสำหรับปฏิบัติการ แผนการนำไปปฏิบัติสำหรับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเพื่อป้องกันและรับมือกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง บทที่ B นโยบาย ขั้นตอนวิธีการ แนวปฏิบัติและประมวลจริยธรรม ค้นได้ที่ http://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Strengthening_Crime_Prevention_and_Criminal_Justice_Responses_to_Violence_against_Women.pdf

2. นโยบายและแนวปฏิบัติที่ตอบสนองทางเพศสภาพ

ก. ทำความเข้าใจปัจจัยที่เอื้ออำนวย (enabling factor)

นโยบายและแนวปฏิบัติที่ตอบสนองต่อประเด็นเพศสภาพนั้นตระหนักในความไม่เท่าเทียมกันเชิงประวัติศาสตร์ของผู้หญิงและผู้ชายและมุ่งที่จะขจัดความไม่เท่าเทียมของผู้หญิงและผู้ชาย นโยบายและแนวปฏิบัติที่ตอบโจทย์เพศสภาพนี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดการจัดทำบริการจำเป็นพื้นฐานที่มีคุณภาพตามมาตรฐานในแต่ละภาคงานและในการประสานงานซึ่งกันและกัน นโยบายและแนวปฏิบัติต่างๆ ยังมีส่วนช่วยจัดการกับอุปสรรคทางสังคม วัฒนธรรมเชิงสถาบันและโครงสร้างการปฏิบัติงานที่มีธรรมเนียมปฏิบัติอันไม่เอื้อต่อการจัดส่งบริการที่มีคุณภาพ

ข. กลยุทธ์ที่เสนอแนะ

1. ประกันให้มีขอบเขตนโยบายที่รอบด้าน ครอบคลุมระดับต่างๆ เช่น ระดับชาติ ระดับพหุภาค ระดับเฉพาะภาคและระดับสถาบัน
2. หลอมรวมความเข้าใจร่วมกันต่อเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิงซึ่งคำนึงถึงผู้เสียหาย/ผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง โดยมีความรู้

เรื่องหลักสิทธิมนุษยชนและความจำเป็นในความพร้อมรับผิดชอบของผู้กระทำผิด

3. กำหนดปัจจัยทางสถาบันอย่างชัดเจน เช่น เจ้าหน้าที่ รูปแบบพิธีการและวัฒนธรรมองค์กร รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่จำเป็นในการสร้างความร่วมมือและการประสานงาน
4. สอดแทรกนโยบายด้านปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงในขอบเขตข้อผูกพันทางนโยบายระดับกว้าง ด้านการส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและสิทธิมนุษยชน
5. สอดแทรกนโยบายระดับภาคส่วนและด้านการประสานงานไว้ในแผนนโยบายและปฏิบัติการแห่งชาติเพื่อขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง
6. พัฒนาข้อผูกพันทางนโยบาย โดย
 - ก. สื่อสารเรื่องนโยบายให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด
 - ข. พิจารณาสร้างแรงจูงใจในการระดมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ
 - ค. ระบุบทบาทหลักของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และนักกฎหมายของพวกเขา

แหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์

- ✓ UN Women, Handbook for National Action Plans on Violence against Women (คู่มือสำหรับแผนปฏิบัติการระดับชาติเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง) หาได้ที่ www.un.org/womenwatch/daw/handbook-for-nap-on-vaw.pdf
- ✓ UN Women, Virtual Knowledge Centre to End Violence against Women (ศูนย์ความรู้ที่แท้จริงเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง) หาได้ที่ www.endvawnow.org
- ✓ UNODC, Blueprint of Action: Implementation Plan for Criminal Justice Systems to Prevent and Respond to Violence against Women and Girls, Chapter C.1 Policies, procedures, guidelines and codes of conduct, (พิมพ์เขียวสำหรับปฏิบัติการ แผนการนำไปปฏิบัติสำหรับระบบ/กระบวนการยุติธรรมทางอาญาเพื่อป้องกันและรับมือกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง บทที่ C1 นโยบายระเบียบพิธีการ แนวทาง และข้อกำหนดในการปฏิบัติ) หาได้ที่ http://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Strengthening_Crime_Prevention_and_Criminal_Justice_Responses_to_Violence_against_Women.pdf

3. ทรัพยากรและการเงิน

ก. ทำความเข้าใจปัจจัยที่เอื้ออำนวย

เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าบริการที่จำเป็นจะตอบสนองต่อผู้หญิงและเด็กหญิงได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนงานและนโยบายทั้งหลายที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อรับมือกับปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงจำเป็นต้องมีการรองรับโดยทรัพยากรด้านเงินทุน ซึ่งจะสร้างสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยจากความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ นอกจากนี้ นโยบายและแผนงานเหล่านี้ยังต้องอยู่ในหลักการพื้นฐานในระบบแห่งชาติที่อำนวยความสะดวกประสานความร่วมมือในด้านกลยุทธ์ระหว่างภาคงานต่างๆ เพื่อสร้างความคืบหน้าให้กับความเท่าเทียมกันทางเพศ และการเพิ่มศักยภาพให้ผู้หญิง – มิใช่เพียงทำให้พวกเธอปลอดภัยจากความรุนแรงเท่านั้น ปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญเฉพาะคือ การวิเคราะห์ระบบบริการจัดการการเงินของรัฐในระดับชาติ และวิธีการเชื่อมระบบเข้ากับเป้าหมายเฉพาะที่อยู่ในกฎหมายและนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงเพื่อจะโยงไปยังทรัพยากรด้านทุนที่จำเป็นต้องได้รับ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและดำรงความก้าวหน้าไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข. กลยุทธ์ที่เสนอแนะ

1. ส่งเสริมและสอดแทรกหลักการวางแผนงานและงบประมาณที่ตอบสนองด้านเพศสภาพ เพื่อให้แผนและนโยบายแห่งชาติทั้งยุคตอบโจทย์ความต้องการของผู้หญิงและเด็กหญิง
2. เน้นการมีส่วนร่วมที่เข้มแข็งของประชาสังคมและนักบรรณคดีด้านเพศสภาพในกระบวนการวางแผนนโยบายและงบประมาณ โดยถือเป็นตัวกลางเพื่อการเรียนรู้ความต้องการของผู้หญิงและเด็กหญิง และจัดหาทางให้กลุ่มเหล่านี้ได้มีส่วนในการออกแบบกฎหมาย นโยบายและงบประมาณที่จะมีผลต่อชีวิตของกลุ่มเป้าหมายในทางบวก
3. เข้าใจผลกระทบของระบบบริหารจัดการด้านการเงินของรัฐและนโยบายงบประมาณประจำปีที่มีต่อความเท่าเทียมกันทางเพศ
4. จัดสรรทรัพยากรการเงินอย่างพอเพียงและยั่งยืนเพื่อทำงานแก้ไขและรับมือกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี
5. ประกันให้มีบริการและโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอและเหมาะสมที่เข้าถึงได้ มีพร้อมใช้งาน และปรับให้เหมาะกับผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนที่อาศัยอยู่ในรัฐภาคี รวมทั้งในเขตชนบทและเขตที่อยู่ห่างไกล
6. พิจารณาจัดเวทีที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย หรือหน่วยสาขาวิชาชีพเพื่อออกแบบกลยุทธ์อันเป็นองค์รวมที่เข้าใจความเท่าเทียมกันทางเพศและการสร้างพลังของผู้หญิงในทุกส่วนของรัฐภาคี

แหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์

- ✓ Budlender, Debbie (2006) Gender Responsive Budgeting and Women's Reproductive Rights: A Resource Pack (การทำงบประมาณที่ตอบสนองด้านเพศสภาพและสิทธิด้านการเจริญพันธุ์ของผู้หญิง : ชุดข้อมูล) หาได้ที่ <http://gender-financing.unwomen.org/en/resources/g/e/n/gender-responsive-budgeting-and-womens-reproductive-rights-a-resource-pack>.
- ✓ Commonwealth Secretariat, Engendering Budgets, A Practitioner's Guide to Understanding and Implementing Gender-responsive Budgets (คู่มือสำหรับผู้ปฏิบัติงานเพื่อทำความเข้าใจต่อการทำงบประมาณที่ตอบสนองด้านเพศสภาพและนำไปปฏิบัติให้ได้ผล) หาได้ที่ http://www.internationalbudget.org/wp-content/uploads/2011/01/Engendering_Budgets_final_doc.pdf
- ✓ National Board of Health and Welfare, Sweden (2006) Costs of Violence against Women (ต้นทุนของความรุนแรงต่อผู้หญิง) หาได้ที่ <http://gender-financing.unwomen.org/en/resources/c/o/s/costs-of-violence-against-women>.
- ✓ OECD (2014) Financing the Unfinished Business of Gender Equality and Women's Rights: Priorities for the Post-2015 Framework (การจัดสรรเงินให้กับธุรกิจที่ไม่สำเร็จ เรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศและสิทธิผู้หญิง: ความสำคัญเร่งด่วนในยุคหลัง 2015 ขอบเขตการทำงาน) หาได้ที่ <http://gender-financing.unwomen.org/en/resources/f/i/n/financing-the-unfinished-business-of-gender-equality-and-womens-rights-priorities-for-the-post2015-framework>
- ✓ UN Women (2013) Manual for Costing a Multidisciplinary package of response services for women and girls subjected to violence (คู่มือสำหรับการกำหนดต้นทุนชุดสหวิชาชีพเพื่อให้บริการตอบสนองสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ประสบกับความรุนแรง) หาได้ที่ http://www.endvawnow.org/uploads/browser/files/costing_manual_vaw_unwomen_sea_2013.pdf
- ✓ UN Women (2015) Handbook on Costing Gender Equality (คู่มือสำหรับการจัดทำต้นทุนของความเท่าเทียมกันทางเพศ) หาได้ที่ <http://gender-financing.unwomen.org/en/resources/h/a/n/handbook-on-costing-gender-equality>
- ✓ UN Women, Virtual Knowledge Centre to End Violence against Women (ศูนย์ความรู้ที่แท้จริงเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง) หาได้ที่ www.endvawnow.org

4. การอบรมและพัฒนาศักยภาพ

ก. ทำความเข้าใจปัจจัยที่เอื้ออำนวย

เป็นเรื่องปกติที่การนำเสนอการให้บริการจำเป็นพื้นฐานให้ถึงมือผู้รับบริการในความรับผิดชอบของสถาบันต่างๆ ในการให้บริการเหล่านี้จะต้องมีบรรยากาศทางองค์กรที่ส่งเสริมให้มีการจัดบริการได้ การอบรมและพัฒนาศักยภาพเป็นการประกันให้หน่วยงานในภาคต่างๆ และกลไกการประสานความร่วมมือมีศักยภาพและสมรรถนะในการนำเสนอบริการที่มีคุณภาพ และผู้มีหน้าที่ให้บริการก็มีคุณสมบัติที่จำเป็นในการทำตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่ได้รับมา

ข. กลยุทธ์ที่เสนอแนะ

1. กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติในสถานที่ทำงาน รวมทั้งคุณสมบัติที่จำเป็นของผู้ให้บริการในแง่ของความรู้และทักษะ
2. เพิ่มความหลากหลายในที่ทำงาน รวมถึงเรื่องของเพศสภาพ ความเป็นชาติพันธุ์ และภาษา

3. จัดทำนโยบายที่ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศในสถาบันที่รับผิดชอบเรื่องการให้บริการจำเป็นพื้นฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับผู้มีอำนาจตัดสินใจในระดับสูง รวมทั้งมาตรการในการจัดจ้าง รักษาไว้ และส่งเสริมผู้หญิงอยู่ในตำแหน่งอย่างสมดุลในกรณีที่ไม่มีผู้หญิงอยู่ในตำแหน่ง
4. ตั้งมาตรฐานในการอบรมผู้ให้บริการโดยใช้แนวปฏิบัติที่ดีในแต่ละภาคส่วนและในเรื่องการประสานความร่วมมือ ไปจนถึงการสร้างภาคีกับองค์กรด้านผู้หญิงและการอบรมข้ามหน่วยงาน
5. ให้โอกาสกับผู้ให้บริการในระดับต่างๆ ในงานอาชีพของพวกเขา (จากเริ่มเข้างาน รับการอบรมต่อเนื่อง เลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง แลกเปลี่ยนในระดับเพื่อนร่วมงาน) เพื่อสร้างทักษะและความเชี่ยวชาญ และประกันว่าความรู้และทักษะของพวกเขาจะทันสมัยอยู่เสมอ
6. ส่งเสริมความชำนาญเฉพาะทางและทีมงานที่มีความเป็นสหวิชาชีพ

แหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์

- ✓ UN Women, Virtual Knowledge Centre to End Violence against Women, links to a number of training and capacity tools (ศูนย์ความรู้ที่แท้จริงเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เชื่อมโยงกับเครื่องมือการอบรมและสร้างศักยภาพหลายตัว) หาได้ที่ www.endvawnow.org
- ✓ UNODC, Blueprint of Action: Implementation Plan for Criminal Justice Systems to Prevent and Respond to Violence against Women and Girls, Chapter B.2 (on promoting effective training) (พิมพ์เขียวสำหรับปฏิบัติการ แผนการนำไปปฏิบัติสำหรับระบบยุติธรรมทางอาญาเพื่อป้องกันและรับมือกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง บท B.2 ว่าด้วยการส่งเสริมการอบรมที่มีประสิทธิภาพ) หาได้ที่ http://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Strengthening_Crime_Prevention_and_Criminal_Justice_Responses_to_Violence_against_Women.pdf
- ✓ UNODC, Handbook on Effective Police Responses to Violence against Women (คู่มือสำหรับการตอบสนองทางนโยบายที่ได้ผลในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี) ภาษาอังกฤษ, ภาษาสเปน, ภาษาฝรั่งเศส
- ✓ UNODC, Training Curriculum on Effective Police Responses to Violence against Women (หลักสูตรการอบรมดำเนินงานตำรวจที่ได้ผลในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง) ภาษาอังกฤษ, ภาษาสเปน, ภาษาฝรั่งเศส
- ✓ UNODC, Handbook on Effective Prosecution Responses to Violence against Women and Girls (คู่มือสำหรับการฟ้องร้องที่ได้ผลในกรณีความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง) ภาษาอังกฤษ

5. การบริหาร การกำกับดูแล และความพร้อมรับผิด

ก. ทำความเข้าใจปัจจัยที่เอื้ออำนวย

สำหรับรัฐภาคีในการทำหน้าที่ให้บริการที่จำเป็นที่มีคุณภาพ แผนการนำไปปฏิบัติควรจะมีการจัดระบบ ควบคุมดูแล และรับผิดชอบอย่างสะท้อนมิติทางเพศ ในการทำหน้าที่ทางการเมือง เศรษฐกิจและการปกครอง รัฐภาคีจำเป็นต้องยอมรับว่าชีวิตของผู้หญิงถูกกำหนดโดยเงื่อนไขที่ฝังรากลึกและเป็นระบบด้วยค่านิยมทางสังคมและโครงสร้างเชิงอำนาจทั่วโลก กระบวนการและสถาบันต่างๆ ที่ประชาชนและกลุ่มต่างๆ สามารถแสดงออกซึ่งความสนใจและเรียกร้องสิทธิของตนจะต้องเป็นสิ่งที่ผู้หญิงเข้าถึงได้ และออกแบบมาเพื่อ

ให้ประกันความเท่าเทียมกันทางเพศ พร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างศักยภาพของผู้หญิง เช่นเดียวกับที่ทั่วโลก กระบวนการและสถาบันเหล่านี้จะไม่ยอมทนต่อความรุนแรงต่อผู้หญิงหรือเพิ่มจำนวนผู้จะต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ หรือทำให้ผู้หญิงซึ่งผ่านความรุนแรงมาต้องกลายเป็นผู้เสียหายซ้ำซ้อน ประกันว่าการจัดระบบ การควบคุมและความพร้อมรับผิดที่ตอบสนองต่อมิติทางเพศจะมีส่วนทำให้ชุดคู่มือบริการจำเป็นพื้นฐานได้รับการยอมรับในความชอบธรรมโดยสังคม โดยผู้ให้บริการและโดยผู้ใช้บริการ

ข. กลยุทธ์ที่เสนอแนะ

1. ส่งเสริมโครงสร้างการจักระบบที่มีส่วนในการสร้างความมั่นใจให้กับผู้หญิงในด้านกลไก กระบวนการและสถาบัน โดยช่วยเหลือให้พวกเธอได้มีส่วนร่วม และด้วยการแก้ไขอุปสรรคทางด้านบทบาทหญิงชายที่ป้องกันไม่ให้พวกเธอได้เข้าร่วม
2. พัฒนาโอกาสและศักยภาพของผู้หญิงให้สามารถสร้างอิทธิพลในวง กว้างในโครงสร้างทางการเมือง สังคม และการปกครองในลักษณะที่จะช่วยประกันให้เกิดความเท่าเทียมกันทางเพศและการเข้าถึงของผู้หญิง รวมทั้งการทำงานกับกลุ่มผู้หญิงและกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมต่างๆ
3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้หญิงทั้งในสถาบันของรัฐ (การเมืองด้านนิติบัญญัติ (legislative politics) ศาลยุติธรรม หน่วยงานทางปกครอง และกองทัพ) และในสถาบันประชาสังคม (กลุ่มเคลื่อนไหว กลุ่มต่างๆ องค์กรพัฒนาเอกชน)
4. สร้างเสริมกลไกการควบคุมดูแลที่มีอยู่แล้ว (เช่น ภายในและภายนอก) ที่จะบูรณาการอำนาจหน้าที่ให้ครอบคลุมเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศและยุติธรรมรุนแรงต่อผู้หญิง
5. ส่งเสริมให้มีกลไกสร้างความรับผิดชอบตามขอบเขตหน้าที่อย่างกว้างขวางทั้งภายในและระหว่างแต่ละภาคส่วน โดยรวมกลไกโรงเรียนของผู้เสียหาย การกำกับดูแลโดยหน่วยอิสระ และ/หรือ ประชาสังคม
6. เสริมสร้างกลไกความพร้อมรับผิดชอบตามขอบเขตหน้าที่โดยใช้มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการออกแบบนำไปปฏิบัติและประเมินผลบริการเหล่านี้

แหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์

- ✓ UN Women, Virtual Knowledge Centre to End Violence against Women (ศูนย์ความรู้เสมือนจริงเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง) ในการทำหน้าที่ตามอำนาจทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม รัฐภาคีจำเป็นต้องยอมรับว่าชีวิตของผู้หญิงเป็นอย่างไร หาได้ที่ www.endvawnow.org.
- ✓ UNDP (2003) Essays on Gender and Governance (ความเรียงเรื่องเพศภาวะและการจักระบบ) หาได้ที่ www.undp.org/content/dam/india/docs/essays_on_gender_and_governance.pdf
- ✓ UNDP (2007) Electoral Financing to Advance Women's Political Participation (การให้ทุนหาเสียงเพื่อส่งเสริมมีส่วนร่วมของผู้หญิงในทางการเมือง) หาได้ที่ http://iknowpolitics.org/sites/default/files/electoral_financing-en-ebook.pdf
- ✓ UNDP (2009) Gender Responsive E-governance: Exploring the Transformative Potential (E-governance ที่ตอบสนองในมิติทางเพศ การค้นหาศักยภาพที่ยังพัฒนาอยู่) หาได้ที่ http://www.undp.org/content/dam/aplaws/publication/en/publications/womens-empowerment/primers-in-gender-and-democratic-governance-4/f_GenderGovPr_eG_Web.pdf
- ✓ UNDP (2014) Global Report – Gender Equality in Public Administration (รายงานระดับโลก ความเท่าเทียมกันทางเพศในงานปกครองของรัฐ) หาได้ที่ http://www.undp.org/content/undp/en/home/librarypage/democratic-governance/public_administration/gepa.html

6. การติดตามและประเมินผล

ก. ทำความเข้าใจปัจจัยที่เอื้ออำนวย

การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องด้วยการกำกับดูแลและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอโดยภาคส่วนต่างๆ เป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการให้บริการที่มีคุณภาพเพื่อผู้หญิงและเด็กหญิงที่ประสบกับความรุนแรง การกำกับดูแลและการประเมินเป็นขั้นตอนสำคัญของกระบวนการทำงาน ซึ่งจะมีการอภิปรายในรายละเอียดในส่วนต่อไป ในฐานะที่เป็นปัจจัยเอื้ออย่างหนึ่ง การกำกับดูแลและการประเมินผลอ้างอิงถึงระบบต่างๆ ที่มีอยู่ในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เพื่อประกันว่าระบบที่มีอยู่แล้วเหล่านี้จะส่งเสริมการ

กำกับดูแลและการนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลที่เชื่อถือได้และครบถ้วนในรูปแบบที่จะนำไปใช้เป็นมาตรวัดและส่งเสริมการให้บริการที่มีคุณภาพ กรณีนี้หมายความว่าจะต้องมีการรวบรวมและวิเคราะห์สถิติที่มีการแจกแจงทางเพศและอายุ ในการใช้กำหนดนโยบาย งบประมาณ และตัวบ่งชี้ที่มีหลักฐานประจักษ์ สำหรับการนำส่งบริการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อความเท่าเทียมกันทางเพศ

ข. กลยุทธ์ที่เสนอแนะ

1. กำหนดมาตรฐานสำหรับการกำกับดูแลและประเมินผลที่ตอบสนองต่อมิติทางเพศรวมทั้งตัวชี้วัดการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และการรายงาน วิธีการวิจัย ตารางเก็บข้อมูล และรายงาน รวมทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ
2. พัฒนาแนวทางและโครงสร้างในระดับประเทศเพื่อส่งเสริมการกำกับดูแลที่คำนึงถึงมิติทางเพศเพื่อการจัดบริการในระดับท้องถิ่น
3. แก้ไขกลไกการเก็บข้อมูลงานปกครองที่มีอยู่เพื่อให้มีการตรวจตามการให้บริการจำเป็นพื้นฐานและการเข้าถึงบริการที่มุ่งหมายยุติการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิง รวมทั้งเพื่อบันทึกผลลัพธ์/ผลที่เกิดจากการให้บริการเหล่านี้ด้วย
4. สร้างกลไกที่จะส่งผลที่ได้จากการกำกับดูแลและการประเมินผลการนำไปปฏิบัติให้บริการจำเป็นพื้นฐานเป็นข้อเสนอแนะสำหรับ ปรับปรุงปัจจัยเอื้ออื่นๆ เช่น การปฏิรูปกฎหมายและการพัฒนานโยบาย
5. รับรองว่าผลจากการกำกับดูแลและการประเมินจะเข้าถึงได้ในวงกว้าง มีการแจกแจงลักษณะต่างๆ (เช่น อายุ ชาติพันธุ์ ถิ่นอาศัย และข้อมูลอื่นตามแต่ตกลงกันในบริบท) และป้องกันความลับของผู้เสียหายผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงไปพร้อมกัน
6. รับรองให้มีสมคูลทางเพศสภาพในกลไกการเก็บข้อมูลจากภายนอก การกำกับดูแล และการประเมินผล

แหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์

- ✓ UN Women, Virtual Knowledge Centre to End Violence against Women (ศูนย์ความรู้ที่แท้จริงเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง) หาได้ที่ www.endvawnow.org.
- ✓ Lawyers Collective (2013) Resource Tool for Monitoring and Evaluating the Implementation of the Protection of Women from Domestic Violence Act, 2005 (รัฐบาลอินเดียว่าด้วยเครื่องมือความรู้สำหรับการกำกับดูแลและประเมินผลการนำไปปฏิบัติเพื่อปกป้องผู้หญิงจากความรุนแรงทางเพศ) หาได้ที่ http://www.endvawnow.org/uploads/browser/files/resource_tool_for_monitoring_evaluation_of_pwdva_lawyers_collective.pdf
- ✓ Shelah S. Bloom. (2008) Violence Against Women and Girls: A Compendium of Monitoring and Evaluation Indicators (ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง บทคัดย่อสำหรับตัวชี้วัดการกำกับดูแลและการประเมินผล) หาได้ที่ www.cpc.unc.edu/measure/publications/pdf/ms-08-30.pdf
- ✓ OHCHR (2012) Human Rights Indicators: A Guide to Measurement and Implementation (ตัวชี้วัดด้านสิทธิมนุษยชน แนวทางสำหรับตรวจวัดและนำไปปฏิบัติ) หาได้ที่ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/Human_rights_indicators_en.pdf

ส่วนที่ 2: กระบวนการนำไปปฏิบัติ

เมื่อมีปัจจัยเอื้ออยู่แล้ว กระบวนการจัดการบริการที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงก็สามารถนำไปนำไปปฏิบัติได้จริงในระดับท้องถิ่นที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงสามารถเข้าถึงบริการได้ แม้ว่าอาจมีเพียงกลุ่มผู้ให้บริการเฉพาะหรือมีบริการที่จำเป็นชุดเดียว การให้บริการก็ยังมีประสิทธิภาพได้มากขึ้นไปอีกเมื่อมีการประสานงานกันจากหลายภาคส่วนเพื่อรับมือกับปัญหาความรุนแรง นอกเหนือจากผู้ให้บริการที่จำเป็นแล้ว การตอบสนองอย่างมีการประสานงานอาจรวมเอาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ อีกด้วย กระบวนการนำไปปฏิบัติไม่ใช่เพียงจะทำการครั้งเดียวเพื่อสร้างบริการจำเป็นพื้นฐาน แต่ส่วนต่างๆ ในกระบวนการนั้นจะดำเนินไปอย่างต่อเนื่องหรือเป็นระยะๆ ตามที่เหตุการณ์กำหนดให้เป็น เพื่อให้มั่นใจว่าการบริการจะทำให้ผู้หญิงทั้งหลายปลอดภัยและผู้กระทำผิดถูกนำตัวมารับโทษ

1. การระดมหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อนำไปปฏิบัติ

ก. ทำความเข้าใจปัจจัยสำหรับการนำไปปฏิบัติให้ได้ผล

การนำบริการที่จำเป็นไปปฏิบัติจะเป็นต้องเกิดจากการสรรหาหน่วยงานเฉพาะที่จะรับผิดชอบต่อการให้บริการต่างๆ ในลักษณะที่จะช่วยแก้ปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิงอย่างได้ผล หน่วยงานนี้อาจจะเป็นหน่วยงานประสานที่แยกเดี่ยว หรือเป็นสังกัดงานหนึ่งในหน่วยงานที่เข้าร่วมก็ได้ สิ่งที่สำคัญก็คือหน่วยงานนี้จะมีหน้าที่รับผิดชอบในการนำส่วนงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมาผนวกเข้าด้วยกัน ขณะที่การประสานความร่วมมือบางอย่างอาจเกิดอย่างไม่เป็นทางการตามความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน การทำงานรับมือกับปัญหาจะยั่งยืนได้ก็ต้องมีข้อตกลงร่วมกันที่เป็นทางการ ที่กำหนดบทบาทและความพร้อมรับผิดชอบเขตหน้าที่ของผู้มีส่วนแต่ละฝ่ายในการนำบริการที่จำเป็นไปปฏิบัติ

หน่วยงานที่นำไปปฏิบัติจะเป็นผู้รับผิดชอบในการแนะแนวทางการให้บริการที่จำเป็น เป็นผู้ตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์สำหรับการให้บริการ และคอยดูให้แต่ละภาคส่วนรับผิดชอบในขอบเขตหน้าที่ของตน เพื่อประกันว่าจะมีการทำตามแนวทางที่วางไว้สำหรับบริการแต่ละอย่าง นอกจากนี้ หน่วยงานนำไปปฏิบัติจะทำงานโดยมีทรัพยากรที่เหมาะสมพร้อมอยู่ และจะคอยแก้ไขอุปสรรคที่เกิดขึ้นให้ถูกต้องตามความจำเป็น หน่วยงานนี้จะอำนวยความสะดวกด้านความร่วมมือ การประสานงาน และการร่วมแรงร่วมใจกันระหว่างผู้ให้บริการที่จำเป็นของภาคส่วนต่างๆ และกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และรับรองว่าจะมีการรับฟังเสียงของประชากรที่เปราะบางและอยู่ชายขอบ

ข. กลยุทธ์ที่เสนอแนะ

- รูปแบบการจัดรวมหน่วยงานนำไปปฏิบัติที่น่าจะเป็นไปได้
 - ภาคีจากหลายภาคส่วนที่มีผู้ปฏิบัติงานด้านบริการที่จำเป็นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ
 - สัดส่วนที่สมดุลระหว่างข้าราชการและเจ้าหน้าที่องค์กรประชาสังคม
 - องค์กรพัฒนาเอกชน/ตัวแทน (ทางกฎหมาย) ของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงควรมีบทบาทหลัก เพราะองค์กรที่ทำงานด้านสิทธิผู้หญิงมักจะเป็นจุดผ่านทาง (entry point) ของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงและยังทำงานร่วมกับพวกเขาในการแก้ไขปัญหาความรุนแรง ดังนั้น องค์กรเหล่านี้จึงอยู่ในตำแหน่งที่ดีที่สุด ไม่เพียงแต่จะเข้าใจผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเท่านั้น แต่ยังสามารถนำความต้องการของพวกเขาไปบอกเล่าให้หน่วยงานให้บริการอื่นๆ พร้อมทั้งส่งเสริมการทำงานรับมือกับความรุนแรงอย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ
 - หน่วยงานกลางที่รับผิดชอบการนำไปปฏิบัติ (เช่น ศูนย์ช่วยเหลือเบ็ดเสร็จครบวงจร) หรือแต่ละภาคส่วนทำกิจกรรมของตนอย่างเป็นเอกเทศและมีกลุ่มที่แยกต่างหากเพื่อทำเรื่องประสานความร่วมมือ
 - อาจมีหน่วยงานใหม่ๆ เกิดขึ้นเพื่อประสานงานด้านการทำโครงการระหว่างผู้ให้บริการต่างๆ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือกับหน่วยงานที่มีอยู่แล้ว (เช่น องค์กรพัฒนาด้านสิทธิสตรี) อาจจะได้รับผิดชอบในการประสานความร่วมมือ

- สมาชิกของหน่วยที่นำไปปฏิบัติควรแบ่งปันหลักการที่มีผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นศูนย์กลาง และปรับใช้มาตรฐานสิทธิมนุษยชนสำหรับความปลอดภัยของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และนำผู้กระทำผิดมารับโทษ
- สมาชิกของหน่วยงานที่นำไปปฏิบัติควรทำบันทึกข้อตกลงที่เห็นร่วมกันเรื่องปรัชญา เป้าหมาย และวัตถุประสงค์⁴

- หน่วยงานนำไปปฏิบัติจะต้องปรับใช้วัตถุประสงค์แบบ SMART กล่าวคือ
 - Specific (ความเฉพาะ) – เป้าหมายเพื่อการปรับปรุงเฉพาะจุด
 - Measurable (ตรวจวัดผลได้) – ตัวชี้วัดทางปริมาณหรืออย่างน้อยก็บอกได้ว่ามีความก้าวหน้าเกิดขึ้น

2. การทำการประเมิน

ก. ทำความเข้าใจปัจจัยสำหรับการนำไปปฏิบัติให้ได้ผล

การนำบริการจำเป็นพื้นฐานไปปฏิบัติเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้หญิงและเด็กหญิงที่ประสบกับความรุนแรงนั้น ความสำคัญคือการประเมินงานที่ผ่านมาเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ต่อสถานการณ์ที่เป็นอยู่ และค้นหาช่องว่างในบริการต่างๆ เช่นเดียวกับค้นหาปัจจัยที่ทำให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย มีความจำเป็นที่ต้องรู้ว่าอะไรคือความต้องการศักยภาพที่มีอยู่ในการสนองความต้องการเหล่านั้น มีความต้องการอะไรที่ยังไม่ได้รับคำตอบ และการจัดทำเป้าหมายและวัตถุประสงค์เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการเหล่านั้น

ข. กลยุทธ์ที่เสนอแนะ⁵

- หารือกับผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ที่ไม่ได้อยู่ในหน่วยที่นำไปปฏิบัติ
- ตรวจสอบว่ามีปัจจัยที่เอื้ออำนวยอยู่แล้วหรือไม่
- ค้นหาหน่วยงาน บทบาทและขอบเขตหน้าที่ของรัฐที่มีอยู่แล้ว
- ค้นหาผู้ให้บริการภาคประชาสังคมที่มีศักยภาพ

⁵ ทรัพยากรที่มีประโยชน์และนำมาใช้ได้ในการประเมินได้ก็คือ “เครื่องมือสำหรับประเมินมิติทางเพศในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา” (Gender in the Criminal Justice System Assessment Tool) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชุดเครื่องมือประเมินความยุติธรรมทางอาญาของหน่วยงาน UNODC

การทำงานที่มีผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นศูนย์กลาง (victim/survivor-centered) ข้อตกลงควรประกอบด้วยความเข้าใจร่วมกันต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง และมาตรฐานและความคาดหวังอันโปร่งใสที่ภาคีทุกฝ่ายต่างมีต่อกันและกัน

- Assignable (มอบหมายได้) – ระบุว่าใครจะทำหน้าที่นี้
- Realistic (เป็นจริงได้) – ระบุว่าผลแบบใดที่มีความน่าจะเป็นที่จะเกิดขึ้นจริงได้ หากได้รับทรัพยากรตามที่กำหนด
- Time-related (สอดคล้องกับเวลา) – ระบุว่าเมื่อไรผลลัพธ์ที่คาดหวังจะเกิดขึ้น

- ตรวจสอบปริมาณและคุณภาพของบริการจำเป็นพื้นฐานที่มีอยู่⁶
- ตรวจสอบว่ามีทรัพยากรอะไรที่จำเป็นต้องใช้และมีอยู่แล้ว
- วิเคราะห์และระบุช่องว่าง ตรวจสอบว่ามีความต้องการบริการใหม่ๆ บริการเพิ่มเติม หรือบริการที่ต้องปรับปรุงบ้างหรือไม่
- ประเมินความรู้ของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเกี่ยวกับสิทธิของพวกเขาต่อการเข้ารับบริการ ประสิทธิภาพที่เคยได้รับ และศักยภาพในการร้องขอบริการ
- ประเมินความต้องการใช้บริการที่มาจากฐานทางภูมิศาสตร์ของชุมชน

⁶ การให้บริการที่จำเป็นและปฏิบัติการอย่างทั่วถึงนั้นต้องมีปัจจัยหลักดังต่อไปนี้

- ความพร้อมใช้งาน (Availability)
- การเข้าถึงได้ทุกที่ (Accessibility)
- การปรับให้เหมาะสม (Adaptability)
- ความเหมาะสมสอดคล้อง (Appropriateness)
- ความปลอดภัยมาเป็นอันดับแรก (Prioritize safety)
- ความยินยอมภายหลังการได้รับการบอกกล่าวให้รับทราบผลกระทบและการรักษาความลับ (Informed consent and confidentiality)
- การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องในการออกแบบ การนำไปปฏิบัติ และประเมินผลงานบริการต่างๆ
- การจัดเก็บข้อมูลและการบริการจัดการสารสนเทศ
- การเชื่อมโยงกับภาคงานและหน่วยงานอื่นๆ โดยผ่านการประสานความร่วมมือ

3. การพัฒนาและกำหนดต้นทุนแผนการนำไปปฏิบัติ

ก. ทำความเข้าใจปัจจัยด้านการนำไปปฏิบัติ

การพัฒนา การกำหนดต้นทุน และการปฏิบัติตามแผนนำไปปฏิบัติเป็นหัวใจของกระบวนการทำงาน ผลที่เกิดควรจะเป็นบริการที่จำเป็นที่เพียงพอและมีพร้อมเสมอ โดยเกิดแนวปฏิบัติที่ดีในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้หญิงและเด็กหญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง

ข. กลยุทธ์ที่เสนอแนะ

1. ปรับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน
2. กำหนดภารกิจ ขอบเขตเวลา บทบาท และหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน
3. สร้างกระบวนการสำหรับแก้ไขข้อขัดแย้งในระหว่างหน่วยงานที่ประสานความร่วมมือกัน
4. กำหนดความต้องการด้านเงินทุน แหล่งทุกที่มีอยู่ และสมัครรับทุนเหล่านั้น

4. การติดตามและการประเมินผลการนำไปปฏิบัติ

ก. ทำความเข้าใจปัจจัยเพื่อการนำไปปฏิบัติ

การติดตามและการประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อจะแสดงถึงความรับผิดชอบตามขอบเขตหน้าที่ สำคัญสำหรับการตรวจสอบจุดแข็งและจุดอ่อนของบริการที่จัดให้ และวิกฤติในการตรวจสอบช่องว่างและความเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นต้องเกิดขึ้น การติดตามและการประเมินผลให้ข้อมูลเพื่อนำไปขอทุนสนับสนุน และเพื่อนำไปรณรงค์ให้มีการจัดทำบทกฎหมายและนโยบายที่เฝ้าระวังและมีความมีประสิทธิภาพมากขึ้นในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง การเก็บและรายงานข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณเป็นสิ่งสำคัญ เช่นเดียวกับการรับรองว่าจะมีการตีความข้อมูลอย่างถูกต้อง ตัวอย่างเช่น การมีรายงานมากขึ้นเรื่องความรุนแรงในครอบครัว ไม่ได้หมายความว่ามีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเสมอไป แต่อาจหมายความว่าผู้เสียหายมีความกล้ามากขึ้นที่จะออกมาแจ้งความเอาเรื่องผู้กระทำผิด

ข. กลยุทธ์ที่เสนอแนะ

1. กำหนดเป้าหมายที่เป็นไปได้ทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

5. ค้นหาโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องการและวิธีที่จะนำมาใช้
6. ระบุทรัพยากรมนุษย์ รวมทั้งการอบรมที่จำเป็นสำหรับผู้ให้บริการและวิธีการจัดหา และ/หรือ อบรมผู้ให้บริการที่ต้องการ
7. ให้ความสำคัญเบื้องต้นกับการจัดบริการตามความต้องการของชุมชนเชิงประจักษ์
8. สร้างแผนนำไปปฏิบัติอย่างละเอียดโดยใช้อุปกรณ์ที่กำหนดไว้สำหรับแต่ละภาคส่วนที่เกี่ยวข้องดังปรากฏในภาคผนวก
9. แจกแผนการนำไปปฏิบัติให้กับผู้จัดบริการและกลุ่มอื่นๆ ตามความเหมาะสม
10. ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการและจัดสรรทรัพยากรต่างๆ กับผู้จัดบริการที่นำไปปฏิบัติตามแผนที่กำหนด
11. ส่งเสริมการประสานความร่วมมือกันระหว่างผู้จัดบริการ
12. สร้างความตระหนักให้กับสังคมเรื่องบริการที่จำเป็นที่มีอยู่ และการเข้าถึงบริการเหล่านั้น

2. ระบุกลไกควบคุมดูแล – ภายใน ภายนอก และกลไกการระงับข้อพิพาทด้านการปฏิบัติงาน (operational grievance mechanisms)
3. ใช้ตัวชี้วัดด้านคุณภาพและปริมาณเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพ
 - ก. จำนวนงานข้อมูล/รณรงค์ที่จัดขึ้นเพื่อแชร์ข้อมูลเรื่องแนวทางและเครื่องมือการให้บริการจำเป็นพื้นฐาน
 - ข. จำนวนการเยี่ยมชม/คำขอข้อมูลผ่านเว็บไซต์/ชุดเนื้อหาที่พัฒนาขึ้นในโครงการ
 - ค. จำนวนข้อตกลงเฉพาะเรื่องการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน
 - ง. จำนวนชุดและหลักสูตรการอบรมที่พัฒนาขึ้นหรือปรับมาใช้โดยสอดคล้องกับหลักสูตรแม่สำหรับการพัฒนาศักยภาพให้กับผู้ให้บริการ
 - จ. จำนวนหลักสูตรอบรมและพัฒนาศักยภาพที่ใช้หลักสูตรและชุดเครื่องมือสำหรับบริการที่จำเป็นและนำองค์ประกอบหลักของชุดความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติ
4. สอดแทรกข้อมูลพื้นฐานในระบบตรวจวัดต่างๆ

5. ปรับระบบตรวจวัดความสำเร็จของเป้าหมาย ผลลัพธ์ และผลผลิต
6. จัดให้มีการกำกับดูแลโดยกลุ่มที่เป็นอิสระ และ/หรือ กลุ่มประชาสังคม
7. การกำกับดูแลผลลัพธ์ของบริการที่จัดให้และบริการที่ไม่ได้จัดให้

5. ทบทวนวงจรและปรับแผนนำไปปฏิบัติ

ก. ทำความเข้าใจกับปัจจัยการนำไปปฏิบัติ

การเรียนรู้จากประสบการณ์ การคิดใหม่ และการวิเคราะห์หว่ามมีการจัดบริการอย่างไรตามสิ่งที่ได้เรียนรู้ ควรเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง การตอบสนองความต้องการของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงอย่างได้ผลนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ให้บริการที่จะพัฒนาศักยภาพของตน โดยใช้ความรู้ที่ได้มาจากประสบการณ์ทำงานฝั่งตน และจากประสบการณ์ของผู้ให้บริการฝ่ายอื่นๆ

8. วิเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูลการกำกับดูแล – จัดทำข้อมูลและผลวิเคราะห์ให้เป็นที่รับทราบในวงกว้าง
9. รายงานข้อมูลที่มีการแจกแจงมาแล้วโดยยังรักษาความลับในส่วนที่จำเป็น

ข. กลยุทธ์ที่เสนอแนะ

1. ระบุข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาศักยภาพจากผลลัพธ์การติดตามและประเมินผล
2. ดำเนินการตามข้อเสนอแนะ
3. สอดแทรกข้อเสนอแนะจากผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และ/หรือ ตัวแทนของพวกเขาเพื่อนำไปเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการให้บริการ
4. จัดอบรมอย่างต่อเนื่องสำหรับผู้ให้บริการในเรื่องพัฒนาการใหม่ๆ และแนวปฏิบัติที่ดีในการให้บริการ

ภาคผนวก: เครื่องมือสนับสนุนเพื่อนำไปปฏิบัติ

โปรดสังเกตว่าระดับข้อมูลที่ระบุในรายการตรวจสอบ (checklists) ตามภาคส่วนต่างๆ นั้นจะต่างกันไปตามแต่ละเครื่องมือที่มีในงานนั้นๆ สำหรับงานสุขภาพ เครื่องมือในการนำไปปฏิบัติหลักคือ คู่มือขององค์การอนามัยโลก “การเสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบสุขภาพสำหรับผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงจากคู่ครองหรือประสบกับความรุนแรงทางเพศ: คู่มือสำหรับผู้จัดการงานสุขภาพ (Strengthening health systems for women subjected to intimate partner violence or sexual violence: A health managers manual)” (กำลังจะจัดพิมพ์ โดย WHO) และรายการตรวจสอบซึ่งขึ้นอยู่กับคู่มือฯ ดังกล่าว สำหรับงานยุติธรรมและงานตำรวจนั้น ขณะที่กระบวนการยุติธรรมทางอาญายังเป็นจุดเน้นของ พิมพ์เขียวเพื่อการปฏิบัติการ: แผนการนำไปปฏิบัติสำหรับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเพื่อป้องกันและรับมือกับความรุนแรงต่อผู้หญิง (Blueprint for Action: An Implementation Plan for Criminal Justice Systems to Prevent and Respond to Violence against Women) ที่พัฒนาขึ้นโดย UNODC รายละเอียดเพิ่มเติมจะอยู่ในระบบยุติธรรมทางแพ่ง ครอบครัว และทางปกครอง ในรายการตรวจสอบของส่วนนี้ ยังไม่มีการพัฒนาคู่มือชุดรวมระดับสากลโดยเฉพาะในเรื่องบริการทางสังคม ด้วยเหตุนี้ รายการตรวจสอบจึงมีรายละเอียดมากกว่ารายการตรวจสอบของภาคงานที่กล่าวไปแล้วทั้งสองข้างต้น

ภาคผนวก 1:

รายการตรวจสอบสำหรับงานด้านสุขภาพ

ต่อไปนี้เป็นขั้นตอนสำหรับการทำงานตามระบบสุขภาพเพื่อออกแบบ วางแผน กำกับดูแล และประเมินการให้บริการเพื่อรับมือกับปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง รายละเอียดต่างๆ ของการทำงานในแต่ละขั้นตอนจะมีบรรยายโดยละเอียดในคู่มือที่ชื่อว่า “การเสริมสร้างเสริมประสิทธิภาพของระบบสุขภาพ

สำหรับผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงจากคู่ครองและความรุนแรงทางเพศ: คู่มือสำหรับผู้จัดการงานสุขภาพ” (กำลังจะจัดพิมพ์ โดย WHO) สำหรับส่วนงานสุขภาพในชุดบริการที่จำเป็นในชุดความรู้นี้ถือว่าเป็นแนวทางสำหรับการนำไปปฏิบัติ

ขั้นตอนการปฏิบัติ	ข้อพิจารณา
1. การให้คำปรึกษาทางกฎหมาย การวิเคราะห์สถานการณ์ และการวางแผน	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ประเมินความพร้อมทางการเมืองของระบบสุขภาพ ✓ สร้างความมุ่งมั่นหรือเจตจำนงทางการเมือง ✓ จัดทำวิเคราะห์สถานการณ์พัฒนาแผนปฏิบัติงาน ✓ ปรับปรุงแผนปฏิบัติการ
2. ปรับปรุงการให้บริการ	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ประเมินความพร้อมการให้บริการของระบบสุขภาพ ✓ จัดทำระเบียบการหรือระเบียบปฏิบัติการมาตรฐาน (standard operating procedures) สำหรับการจัดทำบริการ ✓ ระบุรูปแบบการดูแล (models of care) ที่เหมาะสมสำหรับระบบบริการ ✓ จัดตั้งการประสานความร่วมมือและส่งต่อภายในระบบสุขภาพ ✓ นำระเบียบปฏิบัติการมาตรฐาน (standard operating procedures) ไปใช้งานจริง
3. สร้างเสริมศักยภาพของบุคลากรที่ทำงานด้านสุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ✓ กำหนดตัวผู้ให้บริการดูแลด้านสุขภาพที่จำเป็น ✓ อบรมผู้ให้บริการดูแลด้านสุขภาพ ✓ ติดตามให้กำลังใจและนิเทศงานเพื่อส่งเสริมผลการทำงาน
4. สร้างเสริมประสิทธิภาพ โครงสร้างพื้นฐานและจัดให้มีผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ พร้อมบริการ	<ul style="list-style-type: none"> ✓ จัดอุปกรณ์ในสถานบริการการแพทย์ให้สามารถรับมือได้อย่างเพียงพอ ✓ จัดหาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ที่จำเป็น
5. นโยบาย การบริหาร และความพร้อมรับผิด	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ทบทวน ดำเนินการ และธรรมาภิบาลให้มีการเสริมขอบเขตทางกฎหมายให้เข้มแข็งขึ้น ✓ ทบทวนและเสริมความเข้มแข็งให้กับขอบเขตทางนโยบาย ✓ จัดทำโครงสร้างสำหรับการจัดระบบ ✓ ดำเนินการให้มีการวัดผลความพร้อมรับผิดตามขอบเขตหน้าที่ ✓ ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศในสถานที่ทำงานด้านสุขภาพ
6. งบประมาณและการเงิน	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ตรวจสอบปัจจัยหลักของชุดความรู้บริการจำเป็นพื้นฐาน ✓ จัดสรรงบประมาณ ✓ ประมาณการต้นทุนสำหรับการจัดบริการ ✓ ลดอุปสรรคด้านการเงินในการเข้าถึงบริการ
7. การประสานงานแบบพหุภาคี และการมีส่วนร่วมของชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> ✓ หนุนการร่วมมือที่เข้มแข็งจากภาคงานสุขภาพในกลไกการประสานความร่วมมือแบบพหุภาคี ✓ จัดประสานความร่วมมือและระบบส่งต่อระหว่างภาคงานสุขภาพและภาคบริการอื่นๆ ✓ สร้างความสัมพันธ์ให้ชุมชนมีส่วนร่วม
8. สารสนเทศ การติดตามและการประเมินผล	<ul style="list-style-type: none"> ✓ การใช้ข้อมูลสำหรับการธรรมาภิบาลและการวางแผน ✓ ดำเนินการติดตามโครงการ ✓ ดำเนินการประเมินผล ✓ ใช้ข้อมูลในการปรับปรุงบริการ
9. เตรียมพร้อมที่จะขยายงาน	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ออกแบบและวางแผนที่จะขยายงานระบบสุขภาพเพื่อรับมือกับความรุนแรงต่อผู้หญิง

ภาคผนวก 2

รายการตรวจสอบสำหรับการพิจารณากระบวนการนำไปปฏิบัติในงานยุติธรรมและงานตำรวจ

ขั้นตอนการปฏิบัติ	ข้อพิจารณา
<p>1. ระบุหน่วยงานเพื่อรับผิดชอบในการนำไปปฏิบัติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ค้นหาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับงานยุติธรรมและงานตำรวจเพื่อร่วมทีมนำไปปฏิบัติแบบพหุภาคีในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ✓ จัดทำหรือเสริมสร้างหน่วยสำหรับการนำไปปฏิบัติในงานยุติธรรมที่มีการประสานความร่วมมืออย่างดี ✓ จัดทำหรือเสริมสร้างหน่วยนำไปปฏิบัติงานตำรวจและยุติธรรมสำหรับการควบคุมดูแลการนำไปปฏิบัติเฉพาะส่วนในระดับสถาบัน ✓ เข้าร่วมอย่างแข็งขันในการตอบสนองในการประสานความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง รวมทั้งผู้มีส่วนได้เสียจากงานบริการสังคม งานยุติธรรมและงานตำรวจ ผู้แทนโดยชอบของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ภาคราชการ และอื่นๆ ✓ ในที่กล่าวมาทั้งหมด ต้องสร้างความเชื่อมั่นว่าตัวแทนโดยชอบธรรมของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงจะมีบทบาทสำคัญ ✓ พัฒนาความเข้าใจร่วมกันสำหรับคำว่าความรุนแรง สาเหตุ และวัตถุประสงค์ของการให้บริการ รับรองว่าจะมีการความพยายามที่จะระบุและแก้ไขปัญหาการดำเนินผู้เสียหาย
<p>2. จัดทำการประเมิน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ทหหรือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในงานยุติธรรมและงานตำรวจ รวมทั้งผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง เมื่อเป็นไปได้ โดยทำตามคำแนะนำด้านจริยธรรมและความปลอดภัย ✓ ประเมินปัจจัยเอื้อที่เป็นประโยชน์ที่มีอยู่ ณ ขณะนั้น ✓ ระบุหาขอบเขตทางกฎหมายที่มีอยู่ และควรมีช่องว่างและความจำเป็นต้องการปฏิรูปกฎหมายอย่างไรหรือไม่เพื่อให้เกิดขอบเขตทางกฎหมายที่ครอบคลุมในการจัดทำบริการที่จำเป็นในด้านงานยุติธรรมและงานตำรวจที่มีประสิทธิภาพ สำหรับข้อเสนอแนะ โปรดดูศูนย์ความรู้เสมือนจริงว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิง (Virtual Knowledge Centre on EVAW) และคู่มือการบัญญัติกฎหมาย (Legislation Hand-book) ขององค์การ UN Women และพิมพ์เขียวเพื่อการปฏิบัติการ (Blueprint for Action) ขององค์การ UNODC ✓ กำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติร่วมและเฉพาะด้านงานยุติธรรมที่มีอยู่ ว่ามีนโยบายเฉพาะสำหรับแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงหรือไม่ในกระบวนการยุติธรรมและงานตำรวจ และนโยบายเหล่านั้น ถ้ามี มีการเชื่อมโยงกับนโยบายและแผนปฏิบัติการระดับชาติหรือไม่ หรือมีนโยบายเหล่านี้มีบูรณาการอยู่ในบริการงานยุติธรรมและงานตำรวจที่มีอยู่แล้วหรือไม่ ระบุว่ามีระเบียบการและขั้นตอนพิธีการอะไรที่คุ้มค่าหรือไม่ ✓ สำหรับข้อเสนอแนะ ดูที่คู่มือแผนปฏิบัติการระดับชาติ (NAP Handbook) และ ศูนย์ความรู้เสมือนจริงว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิง (VKC on EVAW) ของหน่วยงาน UN Women ✓ ค้นหาทรัพยากรและแหล่งสนับสนุนด้านการเงินที่มีอยู่ และข้อกำหนดทางการเงินขั้นต่ำเพื่อจัดทำบริการเหล่านี้ให้ได้ผล ✓ ระบุศักยภาพของคนทำงานที่เป็นอยู่และแนวทางการพัฒนาศักยภาพและการอบรมต่างๆ ✓ ตรวจสอบภาคีจัดกระบวนการ ควบคุมดูแล และความพร้อมรับผิดชอบของหน่วยงานที่มีอยู่ ✓ ค้นหาความสามารถของกระบวนการยุติธรรมและงานตำรวจในการกำกับดูแลและประเมินผลการให้บริการ <p>จัดสำรวจบริการจำเป็นพื้นฐานด้านงานยุติธรรมและงานตำรวจ ที่มีอยู่ ในแง่ของความพร้อมของบริการ การเข้าถึงได้ง่าย การตอบสนองต่อปัญหา การปรับให้เหมาะกับบริบท การวิเคราะห์คุณภาพ และการระบุช่องว่าง</p> <p>สำหรับข้อเสนอแนะในการประเมินด้านทัศนคติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โปรดดูคู่มือการประเมินทัศนคติ (Gender Assessment Tool) ของ UNODC รวมทั้งดูที่ ศูนย์ความรู้เสมือนจริงว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิง (VKC on EVAW) ของ UN Women เพื่อจัดประเมินกระบวนการยุติธรรม</p>
<p>3. การพัฒนาและกำหนดต้นทุนแผนการนำไปปฏิบัติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ พิจารณาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ต่างๆ สำหรับงานยุติธรรมและงานตำรวจ โดยเน้นที่ความปลอดภัยของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ขณะที่สร้างความมั่นใจให้ได้ว่าผู้กระทำผิดมีความพร้อมรับผิดชอบในสิ่งที่ตนกระทำ <p>การพิจารณาขอบเขตการบัญญัติกฎหมายและนโยบายเฉพาะที่จะช่วยสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการจำเป็นพื้นฐานด้านงานยุติธรรมและงานตำรวจ</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ ขอบเขตกฎหมายอาญาที่ครอบคลุมและนโยบายที่ระบุอยู่ในพิมพ์เขียวสำหรับปฏิบัติการ (Blueprint for Action) ของ UNODC และยุทธศาสตร์ต้นแบบที่ปรับให้ทันสมัยแล้ว (Updated Model Strategies) ✓ ขอบเขตทางกฎหมายแห่ง ครอบครัวและการปกครองที่ประกันให้มีการปกป้องคุ้มครอง การตัดสินใจพิพาท และจัดการเยียวยาความเสียหายให้ถูกต้อง ที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล ✓ คำตัดสินทางกฎหมายแห่งที่ได้จากกระบวนการไกล่เกลี่ยการสมรส คำตัดสินเรื่องการปกครองบุตร และการพิจารณาเด็กเกี่ยวกับกฎหมายครอบครัวอื่นๆ อันรวมถึงความรุนแรงในครัวเรือนจะมีการประกันความปลอดภัยและผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็กๆ อย่างพอเพียง และช่วยเหลือและสอดคล้องกับการทำงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

<p>ต่อจากหน้าที่แล้ว</p> <p>3. การพัฒนาและกำหนดต้นทุนแผนการนำไปปฏิบัติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ความพร้อมของการออกคำสั่งคุ้มครองทางแพ่งแบบไต่สวนฝ่ายเดียว (ex parte civil protection orders) (เช่น คำสั่งที่ออกให้โดยอาศัยคำให้การของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเพียงฝ่ายเดียว โดยผู้กระทำผิดมีสิทธิคัดค้านในช่วงของการนำสืบพยานทางหลักฐาน (evidentiary hearing)) ✓ บทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวกับกระบวนการปรองดอง (reconciliation) ตามธรรมเนียมประเพณีหรืออย่างไม่เป็นทางการ ต้องไม่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงหรือทำให้ผู้หญิงต้องได้รับความเสี่ยงมากขึ้น สำหรับข้อเสนอแนะในด้านคดีทางแพ่ง ทางครอบครัว และทางการปกครอง และขอบเขตนโยบาย ให้ดู คู่มือเรื่องการบัญญัติกฎหมาย (Legislative Handbook) คู่มือแผนปฏิบัติการระดับชาติ (NAP Handbook) และศูนย์ความรู้เสมือนจริงว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิง (Virtual Knowledge Centre on EVAW) ของ UN Women <p>ข้อคำนึงถึงโครงสร้างพื้นฐานเฉพาะที่มีส่วนให้เกิดสิ่งแวดลอมที่เป็นมิตรสำหรับการให้บริการจำเป็นพื้นฐานด้านงานยุติธรรมและงานตำรวจ</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ สำหรับรายการตรวจสอบว่าคือโครงสร้างเชิงสถาบันภายในระบบ/กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ให้ดู <i>พิมพ์เขียวเพื่อการปฏิบัติการ (Blueprint for Action) ของ UNODC</i> ✓ สำหรับโครงสร้างพื้นฐานที่ออกแบบมาเพื่อให้มีการเข้าถึงได้ง่าย (กายภาพ เทคโนโลยี การเงิน ภาษา) สำหรับผู้หญิงทุกคน ให้ดู <i>คู่มือ โครงการเข้าถึงความยุติธรรมของผู้หญิง - UN Women WA2J (ที่กำลังจะจัดท้อออกมา)</i> ✓ การพิจารณาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้แน่ใจว่ามีมาตรฐานโลกที่พอเพียงสำหรับสถาบันเพื่อความยุติธรรมทุกหน่วย เช่น การมีระบบรักษาความปลอดภัย (เช่น มีห้องแยก ระหว่างรอการขึ้นศาล) การเอื้อให้มีความเป็นส่วนตัวและรักษาความลับ (เช่น ผู้เก็บเอกสารบันทึกที่ปลอดภัย) ป้ายบอกที่เหมาะสม การจัดตั้งสถานที่ให้บริการในพื้นที่ที่เดินทางถึงได้ในหนึ่งวัน (สำหรับผู้หญิงที่อยู่ในที่ห่างไกลและในชนบท) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยี เช่น โทรศัพท์ โทรสาร หรือการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเพื่อให้ผู้หญิงสามารถเข้าร่วมในกระบวนการยุติธรรมในชั้นต่างๆ ตามระบบแห่งความยุติธรรม และเพื่อรับคำสั่งคุ้มครอง (protection orders) การพัฒนาเครือข่ายศูนย์รวม (hubs) สำหรับจัดให้บริการ และการทำศาลแพ่งและศาลครอบครัวแบบเคลื่อนที่หรือสัญจรไปตามพื้นที่ เป็นต้น ✓ โครงสร้างพื้นฐานที่อำนวยความสะดวกให้บริการด้านความยุติธรรมอาญาสามารถให้บริการทางการแพทย์หรือด้านจิตเวชสังคัมกับ ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง เช่น มียานพาหนะสำหรับส่งผู้เสียหายไปโรงพยาบาล มีสถานที่สำหรับการตรวจสอบทางนิติวิทยาศาสตร์ หรือมีสถานพักพิง <p><i>สำหรับการอภิปรายในเรื่ององค์ประกอบศาลพิเศษว่าด้วยความรุนแรงต่อสตรี ขอให้ดูใน ศูนย์ความรู้เสมือนจริงว่าด้วยความรุนแรงต่อสตรี (Virtual Knowledge Centre on EVAW) ซึ่งมีลิงก์เชื่อมโยงไปถึงข้อเสนอแนะและแนวปฏิบัติที่ดีในการก่อตั้งศาลความรุนแรงในครอบครัว (Domestic Violence Court) ให้ดูรายงานของสำนักงานเพื่อการพัฒนาระบบยุติธรรมและรัฐธรรมนูญของประเทศแอฟริกาใต้ (South Africa Department of Justice and Constitutional Development) ที่ว่าด้วยการจัดตั้งศาลอีกครั้งเพื่อพิจารณาคดีการกระทำผิดทางเพศ (sexual offence courts)</i></p> <p><i>สำหรับการอภิปรายในเรื่องรูปแบบการให้บริการต่างๆ ในศูนย์ครอบครัว โปรดดูที่ ศูนย์ความรู้เสมือนจริงว่าด้วยความรุนแรงต่อสตรี (Virtual Knowledge Centre on EVAW) ซึ่งมีลิงก์เชื่อมโยงไปยังข้อเสนอแนะของสภาแห่งยุโรป (Council of Europe) เพื่อให้บริการขั้นต้นสำหรับศูนย์ด้านการประทุษร้ายทางเพศต่างๆ ให้จัดตั้งในโรงพยาบาล เช่นเดียวกับการทบทวนและการประเมินผลศูนย์ครอบครัวในประเทศเคนยาและประเทศแซมเบีย</i></p> <p>การพิจารณาเฉพาะด้านบุคลากร รวมถึงการสร้างศักยภาพให้กลุ่มคนทำงาน อาจจะช่วยให้เกิดสิ่งแวดลอมที่เอื้ออำนวยในการจัดทำบริการจำเป็นพื้นฐานด้านความยุติธรรมและงานตำรวจ</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ สำหรับรายละเอียดด้านทรัพยากรมนุษย์และการส่งเสริมการอบรมที่มีประสิทธิภาพให้แก่ผู้ให้บริการงานยุติธรรม ขอให้ดู <i>พิมพ์เขียวสำหรับปฏิบัติการ (Blueprint for Action) ของ UNODC</i> ✓ การฝึกอบรมผู้ให้บริการงานยุติธรรมในเรื่องสิทธิมนุษยชนของผู้หญิง พลวัตของความรุนแรงต่อผู้หญิง การคุ้มครองและการหาทางออกในกรณีเหล่านี้ยังมีประสิทธิภาพ และการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการกับความรุนแรงต่อผู้หญิงในลักษณะที่จะลดความเป็นผู้เสียหายซ้ำแก่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงได้มากที่สุด (วิธีการปฏิบัติตัวอย่างไม่ตัดสินคำหาโทษ อย่างเอาใจเขามาใส่ใจเรา และอย่างเอื้ออาทร) ✓ พิจารณาจัดอบรมแบบสหวิชาชีพเมื่อเป็นไปได้ และพัฒนาการอบรมด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับกลุ่มสิทธิสตรีและประชาสังคม ✓ เข้าถึงผู้ให้บริการงานยุติธรรมได้ง่าย (Accessibility) (ด้านกายภาพ เทคโนโลยี การเงิน ภาษา) รวมทั้งการประกันว่าเจ้าหน้าที่ในสถาบันยุติธรรมต่างๆ จะมีผู้เชี่ยวชาญอยู่ตามศูนย์กลางการบริการ และมีการหมุนเวียนเจ้าหน้าที่ไปในชนบทและพื้นที่ห่างไกล ✓ พิจารณาใช้ทีมสหวิชาชีพ ✓ พัฒนาหรือเพิ่มการใช้ผู้ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายประจำชุมชน (paralegals) เพื่อให้มีการช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงมากขึ้น ✓ ส่งเสริมให้เกิดมวลชนที่สำคัญ (critical mass) ของกลุ่มผู้ให้บริการงานยุติธรรมต่อผู้หญิง รวมทั้งการจัดหาผู้ให้บริการที่เป็นผู้หญิงที่อยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจตัดสินใจ <p><i>ดูข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ ศูนย์ความรู้เสมือนจริงว่าด้วยความรุนแรงต่อสตรี (Virtual Knowledge Centre on EVAW)</i></p> <p>การพิจารณาวิธีบริหารจัดการเฉพาะ ที่สามารถมีส่วนร่วมสร้างสิ่งแวดลอมที่เอื้ออำนวยต่อการให้บริการงานยุติธรรมและงานตำรวจ</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ สำหรับแผนเฉพาะในการบริหารจัดการคดีในระบบ/กระบวนการยุติธรรมทางอาญา โปรดดูที่ <i>พิมพ์เขียวสำหรับปฏิบัติการ (Blueprint for Action) ของ UNODC</i> ✓ แบบฟอร์มที่เข้าถึงง่าย เช่น แบบคำร้องขอการคุ้มครองทันทีและเร่งด่วน การขอหย่า การขออำนาจปกครองบุตร การขอช่วยเหลือค่าใช้จ่ายทางกฎหมาย การขอเงินชดเชยจากกองทุนของรัฐ
---	---

<p>ต่อจากหน้าที่แล้ว</p> <p>3. การพัฒนาและกำหนดต้นทุนแผนการนำไปปฏิบัติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ สักยภาพในการจัดเก็บบันทึกต่าง ๆ เพื่อการติดตามคดี (รับรองว่าการกึ่งนี้จะได้รับความสำคัญเร่งด่วนและมีขั้นตอนลัดเพื่อความรวดเร็ว) เช่น การใช้รหัสเอกสารที่เป็นเอกลักษณ์ ตลอดจนจรรยาบรรณของงานยุติธรรม รวมทั้งประกันให้มีการสื่อสารระหว่างกระบวนการทางกฎหมายที่หลากหลาย (เช่น คดีกฎหมายครอบครัวและคดีอาญา เป็นต้น) ✓ สำหรับข้อเสนอแนะ นำไปปฏิบัติ ศูนย์ความรู้เสมือนจริงว่าด้วยความรุนแรงต่อสตรี (Virtual Knowledge Centre on EVAW) ✓ นอกจากต้นทุนที่กล่าวถึงแล้ว การพิจารณาต้นทุนอื่นๆ เมื่อเตรียมแผนการนำไปปฏิบัติ ยังได้แก่ ✓ ต้นทุนที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือให้สามารถเดินทางและติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและฝ่ายบริการงานยุติธรรม (เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าอาหาร ที่พัก ค่าดูแลเด็ก) ✓ การยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียมสำหรับการพิจารณาคดีครอบครัว แพ่ง และการปกครอง ✓ ค่าอบรมพนักงานศาลเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงที่ไม่มีตัวแทนทางกฎหมายในการยื่นคำร้อง ✓ สำหรับข้อเสนอแนะ นำไปปฏิบัติ ศูนย์ความรู้เสมือนจริงว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิง (Virtual Knowledge Centre on EVAW)
<p>4. ติดตามและประเมินผลการนำไปปฏิบัติ</p>	<p>คำแนะนำสำหรับกลไกการควบคุมดูแล</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ บูรณาการกลไกควบคุมดูแลงานตอบสนองด้านความยุติธรรมต่อปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงไว้ในกลไกดูแลที่มีอยู่ร่วมกันหรือแยกภาคส่วนกัน ทั้งภายในและภายนอก ✓ ส่งเสริมความร่วมมือร่วมใจในกลุ่มประชาสังคมเพื่อทำงานสังเกตการณ์ (observatory) การสนองตอบของภาคงานยุติธรรม ✓ คำแนะนำสำหรับกลไกการกำกับดูแล ✓ บูรณาการการกำกับดูแลคดีความรุนแรงต่อผู้หญิงในกลไกเก็บข้อมูลที่มีอยู่ เช่น ข้อมูลด้านการบริหารงานอาญา ✓ หน่วยงานยุติธรรมแต่ละแห่งบูรณาการการรวบรวม จัดเก็บ และส่งต่อข้อมูลในกระบวนการที่มีอยู่ เพื่อประกันความลับและเป็นการเคารพความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ผู้กระทำผิด และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ✓ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานยุติธรรมต่างๆ ในด้านการติดตามคดีความรุนแรงต่อผู้หญิงตลอดระบบงานยุติธรรม ✓ ส่งเสริมกลุ่มที่ทำหน้าที่กำกับดูแลที่มีอยู่ ให้รวมเอาการสังเกตการณ์ด้านเพศสภาพ (gender observatory) หรือมอบหมายให้กลุ่มระดับชาติ เช่น สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินด้านเพศสภาพ (gender ombudsman) ในการกำกับและรายงานผลการทำงานของฝ่ายบริการยุติธรรมและงานตำรวจ ✓ อบรมผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงและผู้หญิงอื่นๆ ให้ทำการติดตามกลไกในงานยุติธรรม ✓ อนุญาตให้มีการติดตามที่เป็นเอกเทศโดยองค์กรพัฒนาเอกชน รวมทั้งการทบทวนสำนวนคดีนอกเหนือจากการสังเกตการณ์ในศาลยุติธรรม ✓ มีการติดตามกำกับดูแลและประเมินผลโครงการริเริ่มของงานยุติธรรมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ✓ ประเมินอัตราการทำหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถของฝ่ายรัฐบาลและผู้ให้บริการยุติธรรมในการป้องกัน คุ้มครอง ลงโทษ ในกรณีการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิง ✓ สำหรับข้อเสนอแนะ นำไปปฏิบัติ ศูนย์ความรู้เสมือนจริงว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิง (Virtual Knowledge Centre on EVAW) ✓ คำแนะนำสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณที่มีการแจกแจงด้านเพศ ✓ ไม่ว่าผู้หญิงจะรู้สิทธิของตัวเองภายใต้กฎหมายหรือไม่ ไม่ว่าผู้ชายจะตระหนักในกฎหมาย (บทลงโทษทางอาญา) หรือไม่ และไม่ว่าผู้จัดหาบริการจะตระหนักว่ามีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อผู้หญิงหรือไม่ ✓ ข้อมูลเรื่องผลกระทบของการทำงานเฉพาะที่เกิดขึ้นในงานตำรวจและงานยุติธรรม และผลปฏิบัติงานของงานตำรวจและงานยุติธรรม ✓ การทำสำรวจเชิงประชากร (เช่น สำรวจอาชญากรรม/การเป็นผู้เสียหาย หรือสำรวจเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง) และข้อมูลด้านการบริหารที่ได้จากเจ้าหน้าที่ตำรวจ อัยการ ศาลยุติธรรม และราชทัณฑ์ ✓ สำหรับข้อเสนอแนะ นำไปปฏิบัติ พิมพ์เขียวสำหรับปฏิบัติการ (Blueprint for Action) ของ UNODC การจัดชั้นอาชญากรรมในระดับสากลสำหรับวัตถุประสงค์เชิงสถิติ (International Classification of Crime for Statistical Purposes (หาดูได้ที่ https://www.unodc.org/unodc/en/data-and-analysis/statistics/ics.html; คู่มือว่าด้วยการสำรวจการตกเป็นเหยื่อผู้เสียหาย (Manual on Victimization Surveys) (หาดูได้ที่ https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/Crime-statistics/Manual_on_Victimization_surveys_2009_web.pdf) และคู่มือว่าด้วยระบบสถิติเรื่องความยุติธรรมทางอาญา (Manual on Criminal Justice Statistics Systems) (หาดูได้ที่ https://unstats.un.org/unsd/publication/SeriesF/SeriesF_89E.pdf)) ✓ การประเมินผลโครงการโดยการริเริ่มของงานตำรวจและงานยุติธรรมอาจจะมีการประเมินอัตราการแจ้งความ จำนวนคดี อัตราการตัดสินใจโทษ มุมมองของผู้หญิงต่อคุณภาพบริการที่จัดหาให้ และความต้องการของพวกเขาได้รับการตอบสนองหรือไม่ อุปสรรคในการเข้าถึง และความรู้ ทักษะและแนวปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้ให้บริการงานยุติธรรมต่อเรื่องเพศสภาพและความรุนแรงต่อผู้หญิง ✓ สำหรับคำแนะนำ นำไปปฏิบัติ ศูนย์ความรู้เสมือนจริง (Virtual Knowledge Centre on EVAW) ซึ่งมีลิงก์เชื่อมโยงไปยังกรอบความรับผิดชอบแห่งชาติเพื่อการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง: ราชอาณาจักรราชอาณาจักร (National Accountability Framework to End Violence against Women and Girls: 10 point Checklist) ของ UNIFEM
<p>5. วจรทบทวนและการปรับแผนการนำไปปฏิบัติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ถิ่นหาอุปสรรค สิ่งขัดขวางงานยุติธรรมและงานตำรวจ และบทเรียนที่ได้จากการกำกับดูแลและประเมินผล ✓ การได้รับข้อมูลสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับการอบรมเรื่องความละเอียดอ่อน รวมทั้งผู้ให้บริการงานยุติธรรมและผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ✓ รวมแนวปฏิบัติที่ดีและบทเรียนในการปรับปรุงบริการงานยุติธรรมและงานตำรวจไว้ด้วยกัน

แหล่งข้อมูลที่พร้อมให้บริการ

Updated Model Strategies United Nations Updated Model Strategies and Practical Measures on the Elimination of Violence against Women in the Field of Crime Prevention and Criminal Justice (ยุทธศาสตร์ต้นแบบที่เป็นปัจจุบัน, ยุทธศาสตร์ต้นแบบและมาตรการเชิงปฏิบัติของสหประชาชาติว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงในด้านการป้องกันอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม), G.A. res 65/228, annex, https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/crimeprevention/Model_Strategies_and_Practical_Measures_on_the_Elimination_of_Violence_against_Women_in_the_Field_of_Crime_Prevention_and_Criminal_Justice.pdf

UNODC Blueprint for Action UNODC (2014) Strengthening Crime Prevention and Criminal Justice Response to Violence against Women, including the UNODC Blueprint for Action: an Implementation Plan for Criminal Justice Systems to Prevent and Respond to Violence against Women (พิมพ์เขียวเพื่อการปฏิบัติงานของ UNODC (2014), สร้างเสริมงานป้องกันอาชญากรรมและงานยุติธรรมทางอาญาในด้านความรุนแรงต่อผู้หญิง รวมถึงพิมพ์เขียวเพื่อการปฏิบัติงาน: แผนนำไปปฏิบัติเพื่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในการป้องกันและรับมือกับความรุนแรงต่อผู้หญิง), https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Strengthening_Crime_Prevention_and_Criminal_Justice_Responses_to_Violence_against_Women.pdf

UNODC Prosecution Handbook UNODC (2014) Handbook on effective prosecution responses to violence against women and girls (คู่มือเพื่อการดำเนินคดีอย่างมีประสิทธิภาพในกรณีความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก), http://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Handbook_on_effective_prosecution_responses_to_violence_against_women_and_girls.pdf

UNODC Police Handbook UNODC (2010) Handbook and Training Curriculum on effective police responses to violence against women (คู่มือสำรวจ ของ UNODC, คู่มือและหลักสูตรอบรมการรับมือความรุนแรงต่อผู้หญิงของตำรวจอย่างมีประสิทธิภาพ), <https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Handbook>

[on_Effective_police_responses_to_violence_against_women_English.pdf](https://www.unodc.org/pdf/criminal_justice/Training_Curriculum_on_Effective_Police_Responses_to_Violence_against_Women.pdf) and https://www.unodc.org/pdf/criminal_justice/Training_Curriculum_on_Effective_Police_Responses_to_Violence_against_Women.pdf

UNODC Gender Assessment Tool UNODC (2010) Gender in the Criminal Justice Assessment Tool (เครื่องมือการประเมินเพศสภาพในความยุติธรรมทางอาญา), <https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/crimeprevention/E-book.pdf>

UNOHCHR Judicial Stereotyping UNOHCHR (2014) Eliminating judicial stereotyping: equal access to justice for women in gender-based violence cases (การขจัดมุมมองแบบเหมารวมทางกฎหมาย การเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกันสำหรับผู้หญิงในคดีความรุนแรงที่มีฐานทางเพศสภาพ), http://cedaw-in-action.org/en/wp-content/uploads/2016/04/judicial_stereotyping2014.pdf

UN Women Legislative Handbook UN Women (2011) Handbook for Legislation on Violence against Women (คู่มือการบัญญัติกฎหมายด้านความรุนแรงต่อผู้หญิง), <http://www.un.org/womenwatch/daw/vaw/hand-book/Handbook%20for%20legislation%20on%20violence%20against%20women.pdf>

UN Women NAP Handbook UN Women (2012) Handbook for National Action Plans on Violence against Women (คู่มือสำหรับแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิง), <http://www.unwomen.org/~media/Headquarters/Attachments/Sections/Library/Publications/2012/7/HandbookNationalActionPlansOnVAW-en%20pdf.pdf>

UN Women WA2J Manual UN Women, A Practitioner's Manual on Women's Access to Justice Programming (คู่มือผู้ปฏิบัติงานว่าด้วยการเข้าถึงโปรแกรมงานยุติธรรมของผู้หญิง) (UN Women, กำลังจัดพิมพ์)

Virtual Knowledge Centre on EAW UN Women, the various modules and information in the Virtual Knowledge Centre to End Violence against Women (หลักสูตรและข้อมูลต่างๆ ในศูนย์ความรู้เสมือนจริงเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง), <http://www.endvawnow.org/>

ภาคผนวก 3

รายการตรวจสอบสำหรับการพิจารณากระบวนการนำไปปฏิบัติเป็นการเฉพาะในงานบริการสังคม

ขั้นตอนการปฏิบัติ	ข้อพิจารณาเพื่อรับรองประสิทธิภาพของงานบริการที่จำเป็นด้านบริการสังคม
<p>1. ระบุหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำไปปฏิบัติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ระบุจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ ในงานบริการสังคมเพื่อมาร่วมงานในกลุ่มนำไปปฏิบัติแบบพหุภาคีในระดับประเทศ รวมถึงกระทรวงต่างๆ ที่รับผิดชอบงานบริการสังคม หน่วยงานที่จัดทำบริการสังคม สถาบันการศึกษาที่ฝึกอบรมผู้ให้บริการสังคม องค์กรพัฒนาเอกชนด้านสิทธิสตรี และองค์กรศาสนาที่ให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลและครอบครัว ✓ จัดตั้งหรือเสริมสร้างงานประสานความร่วมมือระหว่างผู้ให้บริการทางสังคม ✓ เข้าร่วมอย่างแข็งขันในการทำงานแบบสอดประสานเพื่อแก้ปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากงานบริการสังคม บริการสุขภาพ งานตำรวจและงานยุติธรรม ตัวแทนทางกฎหมายของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และภาคอื่นๆ ✓ ต้องมีหลักประกันว่าตัวแทนของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงจะมีบทบาทที่สำคัญ ✓ พัฒนาความเข้าใจร่วมกันต่อคำว่าความรุนแรง สาเหตุที่เป็นรากเหง้า และทำไมบริการต่างๆ จึงเป็นที่ต้องการ ต้องมั่นใจว่าจะมีความพยายามในการระบุและแก้ไขปัญหาการดำเนินผู้เสียหายซ้ำ
<p>2. จัดทำการประเมิน</p>	<p>ปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในงานบริการสังคม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ องค์กรที่รับผิดชอบโดยเฉพาะด้านการนำบริการที่จำเป็นไปปฏิบัติ รวมถึงกระทรวงต้นสังกัดงานบริการสังคม ผู้ให้บริการสังคม องค์กรประชาสังคม หน่วยงานวิชาการ องค์กรที่เป็นตัวแทนผู้เสียหายผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ✓ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ปฏิบัติงานที่สำคัญในการพัฒนานโยบายและขั้นตอนพิธีการมีส่วนในการประสานความร่วมมือและในการจัดบริการ รวมทั้งสมาชิกชุมชน ผู้นำชุมชนและผู้นำองค์กรด้านสตรี ✓ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ที่มีบทบาทหรือมีผลประโยชน์ในการทำงานแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง <p>ประเมินปัจจัยเอื้อประโยชน์ที่มีอยู่</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ ระบุว่ามิชอบเขตทางกฎหมายที่มีอยู่รวมทั้งช่องว่างทางกฎหมายในด้านความคุ้มครองผู้หญิงและส่งเสริมให้มีการจัดบริการสังคมที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และมีจริยธรรม และยังมีช่องว่างอยู่ที่ไหน ✓ ระบุหากรอบนโยบายและแนวปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นนโยบายด้านบริการสังคมที่มีให้เฉพาะเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง และเมื่อมีการเชื่อมโยงกับนโยบายระดับชาติ และประเมินว่านโยบายด้านบริการสังคมสำหรับผู้หญิงที่ประสบกับความรุนแรงมีการบูรณาการในขอบเขตบริการสังคมที่มีอยู่อย่างไร ค้นหาแผน ขั้นตอนพิธีการ และขอบเขตแนวทางต่างๆ ด้านบริการสังคมที่มีอยู่ ระดับของการนำไปปฏิบัติของนโยบาย แผนงาน และขั้นตอนพิธีการ รวมทั้งช่องว่างปัญหาที่สะสมเป็นอุปสรรคในการเข้าถึงบริการ โดยคนกลุ่มย่อย (sub-groups) ✓ ระบุหาทรัพยากรและเงินทุนที่มีอยู่และข้อกำหนดขั้นต่ำสุดสำหรับการจัดทำบริการเหล่านั้นให้ได้ผล (เช่น งบประมาณด้านบริการสังคม โครงการพื้นฐานและสถานที่) อะไรคือความพร้อมมูลของผลิตภัณฑ์สินค้าและเทคโนโลยีที่จะประกันความลับ ความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัย หากยังไม่มีการกำหนดขั้นต่ำ ให้ปรึกษากับองค์กรที่ให้บริการเหล่านั้นอยู่ในปัจจุบัน และหน่วยงานที่ให้ทุนองค์กรเหล่านั้น รวมถึงต้นทุนที่แท้จริง (true costs) ของการให้บริการและการจัดสรรหาทรัพยากรที่ต้องการเพิ่มเติม และแหล่งเงินทุน ✓ ระบุศักยภาพของกำลังแรงงานในปัจจุบันและแนวทางการพัฒนาและการอบรม ในงานบริการสังคม ประกอบด้วย การฝึกอบรมเบื้องต้น (initial training) การศึกษาต่อเนื่อง (continuing education) และการอบรมในการทำงาน (in-service training) การสร้างทีมงานข้ามภาคส่วน และการนิเทศงานและการเป็นที่เลี้ยง (mentoring) ให้กำลังแรงงานในงานบริการสังคม ✓ ระบุกลไกระบบจัดการ การควบคุมดูแล และความพร้อมรับผิดชอบเขตหน้าที่ที่มีอยู่ไม่ว่าจะเป็นกลไกการประสานงานระดับสถาบันที่มีอยู่ในระดับชาติหรือระดับภูมิภาค วิธีการทำงาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีอยู่และผู้ที่ควรจะเข้าร่วม ให้ค้นหากลุ่มคนที่มีความเสี่ยงต่อความรุนแรงและหาวิธีที่จะให้ตัวแทนของกลุ่มเหล่านี้เข้าร่วม (เช่น คนพิการ) ค้นหากระบวนการต่างๆ ที่จะทำให้องค์กรและสถาบันต้องรับผิดชอบต่อตามขอบเขตหน้าที่ของตน ✓ ค้นหาว่าอะไรคือความสามารถของงานบริการสังคมในการกำกับดูแลและประเมินงานให้บริการ มีระบบสารสนเทศพร้อมอยู่หรือไม่ มีความเป็นไปได้ไหมที่จะมีเสียงสะท้อนกลับจากผู้รับบริการและการประเมินโดยผู้ใช้ และวิธีการอื่นๆ ที่สามารถติดตาม (track) คุณภาพของบริการได้

<p>ต่อจากหน้าที่แล้ว</p> <p>2. จัดการประเมินงาน</p>	<p>สำรวจบริการจำเป็นที่ด้านสังคมที่มีอยู่ในแง่ของความพร้อมให้บริการ การเข้าถึง การตอบสนอง การปรับให้เหมาะสม สอดคล้อง วิเคราะห์คุณภาพและช่องว่างที่มีอยู่</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ มีบริการสังคมอะไรอยู่แล้วบ้างสำหรับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ✓ หน่วยงานใดเป็นผู้ให้บริการเหล่านี้ (รัฐบาล องค์กรพัฒนาเอกชน หรืออื่นๆ) ✓ พื้นที่ใดที่ให้บริการหนาแน่น และมีช่องว่างอะไร ✓ บริการเหล่านี้ได้รับงบประมาณอย่างไรและต้นทุนในการให้บริการผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นเท่าไร ✓ ระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของผู้ให้บริการเป็นอย่างไร ✓ ใครสามารถเข้าถึงบริการได้ และใครเข้าถึงไม่ได้ ✓ มีการให้บริการอะไรในสถานบริการแบบไหน (เช่น ศูนย์ฉุกเฉิน ศูนย์บริการครบวงจร คลินิกและโรงพยาบาล สถานพักพิง ศูนย์ให้คำปรึกษาทางกฎหมายสำหรับผู้หญิง (women's advocacy centres) สถานที่เคารพทางศาสนา ✓ สถานบริการชนิดไหนที่ดูแลเรื่องความปลอดภัยด้วย (เช่น มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือมีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ด้วย) และมีการรักษาความลับ (เช่น ใช้นามแฝงสำหรับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นหมายเลขผู้ใช้บริการหรือนามแฝง มีนโยบายเรื่องการรักษาความลับ เช่น ไม่เปิดเผยสถานที่ให้บริการ)
<p>3. การพัฒนาและคำนวณต้นทุน</p> <p>แผนการนำไปปฏิบัติ</p>	<p>กลั่นกรองเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของงานบริการสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ เน้นหลักการบริการที่มีผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง ยอมรับว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นปัญหาสังคมที่เกิดจากความไม่เท่าเทียมกันเชิงชนชั้นประเพณีของชายและหญิง และความพยายามของผู้ชายที่จะรักษาอำนาจและการควบคุมเหนือผู้หญิง แม้ว่า การใช้สิ่งมีเงินอาจเป็นปัจจัยทำให้ปัญหาร้ายแรงขึ้น แต่ประเด็นนี้หรือการนอกใจในสมรสหรือการที่ฝ่ายผู้หญิงเลือกที่จะมีเล่นบทบาทตามธรรมเนียม ประเพณีด้านเพศสภาพ ก็ไม่อาจใช้เป็นเหตุผลที่จะกระทำ ความรุนแรงได้ แนวทางที่มีผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางยอมรับว่าจะต้อง ไม่มีการดำเนินผู้เสียหายสำหรับความรุนแรงที่เกิดขึ้น <p>การพิจารณาด้านขอบเขตการบัญญัติกฎหมายหรือนโยบายเฉพาะสามารถที่จะสร้างสิ่งแวดล้อมที่เป็นมิตรในการจัดทำบริการสังคมที่จำเป็นได้</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ กฎหมายและ/หรือนโยบายต่างๆ ที่ระบุขอบเขตบริการทางสังคมอย่างรอบด้านที่จะแก้ไขผลกระทบทางกาย จิตใจ เศรษฐกิจ สังคมและสุขภาพจิต จากความรุนแรงในรูปแบบต่างๆ และหน้าที่ของผู้ให้บริการทางสังคมที่จะต้องให้บริการที่รอบด้านกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง โดยคำนึงถึงสิทธิของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่จะได้รับความปลอดภัยและความช่วยเหลือ โดยมีการรักษาความลับและการป้องกันการตกเป็นเหยื่อผู้เสียหายซ้ำ ✓ การบัญญัติกฎหมายไม่ควรกำหนดให้มีอาชญากรรมในการรายงานคดีที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่เป็นผู้ใหญ่ และควรห้ามการเปิดเผยข้อมูลคดีเฉพาะให้กับหน่วยงานของรัฐ โดยไม่มีความยินยอมโดยแจ้งให้รับทราบผลกระทบ (informed consent) พร้อมทุกประการ ✓ การออกกฎหมายที่กำหนดให้หน่วยงานหนึ่งหรือหลายหน่วยงานรับผิดชอบบริการต่อผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง และมีการวางบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน ให้อำนาจในการประสานความร่วมมือ ในการนำไปปฏิบัติ และมีกลไกที่วางไว้โดยเฉพาะในด้านเงินทุน เพื่อประกันว่าบริการเหล่านี้จะได้รับการจัดตั้ง กำกับดูแล และประเมินผล โดยผลของการกำกับดูแลจะมีการนำไปเผยแพร่และใช้ประโยชน์เพื่อการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการให้ดีขึ้น ✓ บทบัญญัติทางกฎหมายควรจะมีการจัดตั้งหน่วยหรือแนวทางทำงานชำนาญเฉพาะผู้เชี่ยวชาญและมีความเป็นสหวิชาชีพ (เช่น ให้อำนาจในการส่งต่อเพื่อรับบริการทางสังคมโดยหน่วยตำรวจชำนาญพิเศษด้านความรุนแรงในครอบครัว เป็นต้น) อาชญากรรมในเรื่องการฟ้องร้อง และจัดตั้งกลไกการควบคุมดูแล (oversight mechanism) ✓ นโยบายต่างๆ ควรมุ่งไปที่การบูรณาการปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและโครงการทางสังคมที่หลากหลายรูปแบบไว้บริการ เช่น ในการพัฒนาด้านการเลี้ยงชีพ การเกษตร การพัฒนาธุรกิจ การศึกษา นโยบายต่างๆ ที่จัดการด้านแนวทางทั้งระบบในสถาน ให้บริการทางสังคม รวมทั้งการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลที่อำนวยความสะดวกและ การรักษาความลับ การหลีกเลี่ยงการขอให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงต้องให้ปากคำซ้ำๆ การจัดทำขั้นตอนพิธีการว่าเมื่อไรและที่ไหนที่ผู้ให้บริการทางสังคมจะคุยเรื่องข้อมูลส่วนตัวกับผู้รับบริการได้ ✓ ขั้นตอนพิธีการและแนวทางที่กำหนดมาตรฐานบริการและจัดเตรียมระเบียบการที่ชัดเจนให้กับผู้ให้บริการทางสังคม ตัวอย่างเช่น ชนิดของบริการที่จัดให้ ระยะเวลาที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงจะใช้บริการได้นานเท่าไร ความถี่ของการพบปะพูดคุยให้คำปรึกษา การสนับสนุนอื่นๆ หลังจากได้รับการบริการแล้ว การอบรมคนทำงาน การพิจารณาด้านโครงสร้างพื้นฐานและวัสดุอุปกรณ์เฉพาะที่อาจช่วยให้เกิดบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการจัดส่งบริการจำเป็นพื้นฐานให้ถึงมือผู้รับบริการ ✓ โครงสร้างพื้นฐานที่ช่วยในการเข้าถึงบริการ (ด้านกายภาพ ด้านเทคนิค ด้านการเงิน ด้านภาษา) สำหรับผู้หญิงทุกคนที่ประสบกับความรุนแรง โดยคำนึงถึงผู้หญิงที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลและพื้นที่ชนบท และผู้หญิงที่มาจากกลุ่มที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ (marginalized groups) เช่น ผู้หญิงพิการ และผู้หญิงที่มีปัญหาด้านสุขภาพจิต ✓ เครื่องมือและวัสดุต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการให้บริการอย่างครอบคลุม โดยตรงรับความต้องการที่หลากหลายของบริการที่หลากหลาย

<p>ต่อจากหน้าที่แล้ว</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ โครงสร้างพื้นฐานที่คำนึงถึงความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัว การรักษาความลับ และความเป็นส่วนตัว เช่น จัดหาห้องให้คำปรึกษา/ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่บุคคลภายนอกไม่ได้ยิน ห้องรอบริการที่มีความเป็นส่วนตัวเพื่อป้องกันการรักษาความเป็นส่วนตัว ป้องกันข้อมูลสู่สาธารณะ เช่น พื้นที่รับรอง และตู้เก็บเพิ่มเอกสาร คนไข้ที่แน่นหนา/ปิดล็อกได้ ✓ โครงสร้างพื้นฐานที่ลดความเป็นผู้เสียหายซ้ำสอง (secondary victimization) เช่น การขอให้ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นซ้ำๆ หลายครั้ง ✓ โครงสร้างพื้นฐานที่อำนวยความสะดวกการทำงานแบบสหวิชาชีพและหลากหลายหน่วยงาน (เช่น ศูนย์บริการครบวงจรที่อยู่ในโรงพยาบาล) <p>การพิจารณาด้านทรัพยากรมนุษย์ รวมทั้งการอบรมและศักยภาพของกำลังคนทำงาน ซึ่งจะช่วยให้มีบรรยากาศที่เป็นมิตร ในการนำเสนอบริการจำเป็นพื้นฐานด้านสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ การใช้แนวทางระบบเข้าถึงแบบใกล้ชิด (systems approach) ซึ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรและทักษะตลอดทั้งองค์กร บริการสังคม โดยการอบรมเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการสังคมทั้งหมด รวมทั้งเจ้าหน้าที่ชำนาญเฉพาะด้านที่ให้บริการ โดยตรงกับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ✓ การใช้แนวทางแบบบูรณาการ (integrated approach) อบรมผู้ให้บริการทางสังคมที่มีอยู่แล้วในการกลั่นกรองเพื่อหากรณีความรุนแรงต่อผู้หญิง ในการให้คำปรึกษาเมื่อเป็นไปได้ และในการส่งต่อ (referrals) เพื่อไปรับบริการอย่างอื่น ๆ ✓ ความพร้อมให้บริการของพนักงานด้านบริการสังคมที่มีศักยภาพในการจัดบริการคุณภาพเพื่อช่วยเหลือทางจิตวิทยา และด้านอื่นๆ แก่ผู้หญิงที่ประสบความรุนแรง ✓ การเข้าถึงบริการอย่างง่าย (ทางกายภาพ ทางเทคนิค ทางการเงิน ทางภาษา) ของบริการสังคม รวมทั้งความสามารถที่จะจัดเจ้าหน้าที่ให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง 365 วันต่อปี และประกันว่าจะมีเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ชนบทและห่างไกล โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานอยู่ในศูนย์บริการ (hub facilities) และมีกรหมุนเวียนเจ้าหน้าที่ ✓ การตอบสนองอย่างเหมาะสมของผู้ให้บริการทางสังคม รวมถึงการประกันว่าเจ้าหน้าที่ที่มีศักยภาพ ในการประเมินความปลอดภัยและอันตรายต่างๆ ✓ พิจารณาให้มีผู้ให้บริการสังคมที่ชำนาญพิเศษ/ได้รับมอบหมายมาโดยเฉพาะ การคัดเลือกตามเกณฑ์ประสบการณ์ ความสนใจ ทักษะทัศนคติ และระดับของความตระหนักต่อปัญหา รับรองคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญและให้ค่าตอบแทนที่เหมาะสม ✓ พิจารณาให้มีทีมสหวิชาชีพ รวมทั้งในกลุ่มผู้ให้บริการทางสังคมในรูปแบบต่างๆ และข้ามภาคส่วนงาน เช่น ผคนวกรวมผู้ให้บริการทางสังคมไว้ในการทำงานด้านดูแลสุขภาพและงานตำรวจ เป็นต้น ✓ อบรมผู้ให้บริการทางสังคมในเรื่องพลวัตของความรุนแรงต่อผู้หญิง กฎหมายที่เกี่ยวข้องที่จะใช้กักการทำงานของพวกเขาและเขา รวมทั้งองค์ประกอบของอาชญากรรม หลักฐานสำหรับดำเนินคดีอาญา วิธีแจ้งความเรื่องความรุนแรง ผู้หญิงจะขอมาตรการคุ้มครองได้หรือไม่และอย่างไร หน้าที่ของผู้ให้บริการทางสังคมในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเด็กหญิง นอกจากนี้ การอบรมยังควรเน้นเรื่องความรู้ ทัศนคติ และทักษะที่ตระหนักในเพศสภาพ และมีผู้หญิงเป็นศูนย์กลาง เช่น วิธีการถามเกี่ยวกับความรุนแรง การดูแลผู้หญิงที่เปิดเผยข้อมูลของเธอ และการส่งต่อผู้หญิงไปรับบริการเฉพาะทาง ✓ พิจารณาจัดอบรมแบบสหวิชาชีพเมื่อเป็นไปได้ และพัฒนาการอบรมโดยความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ให้บริการด้านสังคมและสุขภาพ ตัวแทนจากกระบวนการตำรวจและงานยุติธรรม และองค์กรพัฒนาเอกชนด้านสิทธิสตรี ✓ เพิ่มจำนวนผู้ให้บริการทางสังคมที่เป็นผู้หญิงภายในกลุ่มคนทำงาน เพื่อประกันให้ผู้เสียหายได้เข้าถึงผู้ให้บริการที่เป็นเพศเดียวกัน เมื่อเป็นไปได้ <p>การพิจารณาด้านบริการจัดการงานบริการโดยเฉพาะ ซึ่งจะช่วยให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เป็นบวกต่อการนำเสนอบริการที่จำเป็นทางสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ บูรณาการการทำงานกับผู้หญิงที่ประสบความรุนแรงโดยเฉพาะ ไว้ในแนวทางการทำงานขององค์กรที่ให้บริการทางสังคม ✓ จัดเก็บบันทึกของผู้ใช้บริการและระบบสารสนเทศอย่างปลอดภัยแน่นหนา ✓ จัดระบบมาตรฐานสำหรับการบันทึกและระบบบริหารจัดการเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง ทั้งภายในหน่วยงานและกับหน่วยงานอื่นๆ ที่ให้บริการด้านสังคม ✓ สร้างเสริมกระบวนการส่งต่อระหว่างหน่วยงานบริการด้านสังคม <p>นอกจากต้นทุนที่กล่าวไปแล้ว ควรมีการพิจารณาพัฒนาแผนการนำไปปฏิบัติที่กำหนดให้</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ บริการทางสังคมทั้งหมดสำหรับผู้หญิงที่ประสบกับความรุนแรงต้องไม่มีค่าใช้จ่าย ✓ มีการช่วยค่าเดินทางเพื่อไปรับบริการทางสังคมและบริการอื่นๆ ที่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงไม่อาจเข้า
<p>4. การติดตามและประเมินผล แผนการนำไปปฏิบัติ</p>	<p>คำแนะนำสำหรับกลไกการควบคุมดูแล (oversight mechanisms)</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ บูรณาการการกำกับดูแลให้เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานบริการทางสังคมต่อปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงไว้ในกลไกควบคุมดูแลที่มีอยู่ร่วมกันและตามภาคส่วน (over-sight joint and sector mechanisms) ทั้งภายในและภายนอก

<p>ต่อจากหน้าที่แล้ว</p> <p>4. การติดตามและประเมินผลแผนการนำไปปฏิบัติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรพัฒนาเอกชนด้านสิทธิสตรีที่มีประสบการณ์ในการให้บริการทางสังคมเพื่อกำกับดูแลและประเมินผลการดำเนินงานให้บริการทางสังคม คำแนะนำสำหรับกลไกการกำกับดูแล (monitoring mechanisms) ✓ บูรณาการการกำกับดูแลเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิงในระบบบริการทางสังคมที่มีอยู่ ผ่านการบันทึกและระบบสารสนเทศที่เป็นมาตรฐาน โดยใช้ความระมัดระวังในเรื่องการรักษาความลับและความปลอดภัยต่อผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ✓ สร้างเสริมหน่วยกำกับดูแลที่มีอยู่ให้มีอำนาจในการกำกับและรายงานการทำงานด้านบริการสังคมให้กับผู้หญิงที่ประสบความรุนแรง ✓ รวบรวมผลสะท้อนและการประเมินงานโดยผู้ให้บริการ และแนวทางอื่นๆ ในการกำกับดูแลคุณภาพของการให้บริการ และพิจารณาว่าบริการเหล่านั้นได้ช่วยเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงหรือไม่ คำแนะนำสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณ ✓ อัตราแพร่หลายของปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นข้อมูลเบื้องต้นและช่วยระบุรูปแบบภายในประเทศและมีการเปลี่ยนแปลงไป ตามช่วงเวลา โปรดดูข้อเสนอแนะในคำชี้วัดหลักของความรุนแรงต่อผู้หญิง (VAW Core Indicators) จากแนวทางสหประชาชาติว่าด้วยการจัดทำสถิติเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง: การสำรวจเชิงสถิติ (UN Guidelines for producing statistics on violence against women: statistical surveys) ✓ ข้อมูลเชิงคุณภาพและ/หรือปริมาณด้านผลกระทบของการทำงานเฉพาะงานบริการทางสังคมและผลการนำไปปฏิบัติของงานบริการสังคม ✓ การประเมินผลโครงการริเริ่มด้านบริการสังคมอาจรวมเอาตัวชี้วัดระบบบริการสังคมดังต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> o สัดส่วนของหน่วยบริการทางสังคมที่มีการบันทึกไว้และมีการปรับใช้ขั้นตอนพิธีการสำหรับการบริหารจัดการทางคลินิกสำหรับผู้หญิง/เด็กหญิงที่เป็นผู้เสียหายจากความรุนแรง o สัดส่วนของหน่วยบริการทางสังคมที่ได้ทำประเมินความพร้อมในการให้บริการกับผู้หญิงและเด็กหญิงที่ประสบความรุนแรง o สัดส่วนของหน่วยบริการทางสังคมที่มีวัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมือ commodities สำหรับการบริหารจัดการทางคลินิกเพื่อผู้หญิงและเด็กหญิงที่ประสบความรุนแรง o สัดส่วนของหน่วยบริการทางสังคมที่มีผู้ให้บริการอย่างน้อยหนึ่งคนที่ได้รับการอบรมให้ดูแลและส่งต่อผู้เสียหายจากความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง o จำนวนของผู้ให้บริการทางสังคมที่ได้รับการอบรมให้บริหารจัดการและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการตัดหรือขลิบอวัยวะเพศหญิง (Female Genital Mutilation/Cutting - FGM/C management and counselling) o สัดส่วนของผู้หญิงที่ถูกสอบถามเกี่ยวกับความรุนแรงทางกายและทางเพศในระหว่างที่มารับบริการที่หน่วยบริการทางสังคม o สัดส่วนของผู้หญิงที่รายงานว่าได้รับความรุนแรงทางกายและ/หรือทางเพศ o จำนวนของผู้ให้บริการที่จัดให้ o ชนิดของกรณีที่ได้รับไว้ o ชนิดของกรณีที่ได้รับจากการส่งต่อและสถานที่ที่ส่งต่อมาให้ o จำนวนคนที่ผู้รับบริการพักค้างที่สถานพักพิง o จำนวน/ชนิดบริการที่ผู้ให้บริการได้รับ o จำนวนการเยี่ยมชมติดตามผู้ให้บริการที่ได้กลับไปยังชุมชนแล้ว o จำนวนกรณีส่งต่อไปรับบริการอื่นๆ o จำนวนประชาชนที่มีความพิการที่ได้รับบริการ (อาจจะขยายไปถึงจำนวนคนจากกลุ่มที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ เช่น กลุ่มสตรีพื้นเมืองดั้งเดิม สตรีจากชนกลุ่มน้อย) ✓ ข้อมูลอื่นอาจประกอบด้วย มุมมองของผู้หญิงต่อคุณภาพของบริการที่จัดให้ และความต้องการของเธอลังการตอบสนองหรือไม่ อุปสรรคในการเข้าถึงบริการ ความรู้ ทักษะ และแนวปฏิบัติของผู้ให้บริการทางสังคมในเรื่องความไม่เท่าเทียมกันทางเพศสภาพ และความรุนแรงต่อผู้หญิง ✓ การพัฒนาบัตรคะแนนเพื่อประเมิน (assessment scorecard) บริการทางสังคมที่สมดุล เพื่อช่วยในการกำกับดูแลพัฒนาการที่เกิดขึ้นตลอดช่วงเวลา <p>โปรดดูคำแนะนำเรื่อง “การพัฒนาตัวชี้วัดจากความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง บทสรุปด้านตัวชี้วัดในการกำกับดูแลและประเมินผล” (Guidance on developing indicators from Violence against Women and Girls: A Compendium of Monitoring and Evaluation Indicators)</p>
<p>5. วงจรการทบทวนและปรับแผนการนำไปปฏิบัติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ระบุสิ่งขัดขวาง/อุปสรรคในการบริการทางสังคมและบทเรียนที่ได้รับจากการกำกับดูแลและประเมินผล ✓ นำเข้าข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ให้บริการทางสังคมที่เข้าใจปัญหาและได้รับการอบรมแล้ว และผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ✓ สอดแทรกแนวปฏิบัติที่ดีและบทเรียนเพื่อนำไปปรับปรุงการให้บริการ

แหล่งข้อมูลที่พร้อมให้บริการ

UN Women, หลักสูตรและข้อมูลในศูนย์ความรู้เสมือนจริงว่าด้วยการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง (Virtual Knowledge Centre to End Violence against Women) หาข้อมูลได้ที่ <http://www.endvawnow.org/andhttp://www.endvawnow.org/en/modules/view/15-shelter.html>

Away From Violence: Guidelines for Setting Up and Running A Women's Refuge (ก้าวข้ามความรุนแรง:แนวทางสำหรับการจัดตั้งและดำเนินการสถานพักพิงเพื่อผู้หญิง), 2004, WAVE Co-ordination Office, Austrian Women's Shelter Network, Vienna

Centre for Excellence for looked after children in Scotland, Moving Forward: Implementing the Guidelines for Alternative Care for Children 2012 (ศูนย์เพื่อความเป็นเลิศในการดูแลเด็กในสก็อตแลนด์, ก้าวไปข้างหน้า:การดำเนินการตามแนวทางเพื่อการดูแลเด็กทางเลือก ค.ศ. 2012), http://www.unicef.org/protection/files/Moving_Forward_Implementing_the_Guidelines_English.pdf

Centre for Enquiry Into Health and Allied Themes (2012): Ethical Guidelines for Counselling Women Facing Domestic Violence (ศูนย์ไต่สวนทางสุขภาพและสาระสัมพันธ์ (2012): แนวทางด้านจริยธรรมเพื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้หญิงที่ประสบความรุนแรงในครอบครัว), India.

Department of Social Development, Republic of South Africa (2008): 'Shelters for Victims of Domestic Violence' Minimum Standards for Service Delivery in Victim Empowerment). (สำนักงานเพื่อการพัฒนาสังคม, สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ (2008): บ้านพักสำหรับผู้เสียหายจากความรุนแรงในครอบครัว" ในมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการจัดหาบริการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้ผู้เสียหาย

Establishing Gender-based Violence Standard Operating Procedures (SOPs) for multisectoral and inter-organ-isational prevention and response to gender-based violence in humanitarian settings, (การจัดทำมาตรฐานวิธีปฏิบัติงานเพื่อรับมือกับความรุนแรงที่มีฐานทางเพศสภาพสำหรับงานป้องกันและรับมือแบบพหุภาคีและระหว่างหน่วยงานต่อปัญหาความรุนแรงที่มีฐานทางเพศสภาพใน บริบทมนุษยธรรม <http://gbvaor.net/wp-content/uploads/sites/3/2012/10/Establishing-Gender-based-Standard-Operating-Procedures-SOPs-for-Multi-sectoral-and-Interorganisational-Prevention-and-Response-to-Genderbased-Violence-in-Humanitarian-Settings-ENGLISH.doc>

Local Government Association, Women's Aid et al. (UK): 'Standards and Services' in Vision for Services for Children and Young People Affected by Domestic Violence (มาตรฐานและบริการในวิสัยทัศน์เพื่อบริการสำหรับเด็กและเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว), (หน้า 13)

Example organizational policy: Women's Health West, "Developing a gender equity and/or prevention of violence against women organisational policy: A sample policy tool" (นโยบายองค์กรตัวอย่าง: "การพัฒนา นโยบายระดับองค์กรด้านความเสมอภาคทางเพศสภาพและ/หรือการป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิง ตัวอย่างของเครื่องมือด้านนโยบาย"), <http://pvawhub.whwest.org.au/wordpress/wp-content/uploads/2016/01/Gender-Equity-and-Preventing-Violence-Against-Women-Organisational-Policy-Tool.pdf>

Council of Europe, "Combating violence against women: minimum standards for support services (สภาแห่งยุโรป, การแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง: มาตรฐานขั้นต่ำเพื่อบริการช่วยเหลือ", [http://www.coe.int/t/dg2/equality/domesticviolence_campaign/Source/EG-VAW-CONF\(2007\)Study%20rev.en.pdf](http://www.coe.int/t/dg2/equality/domesticviolence_campaign/Source/EG-VAW-CONF(2007)Study%20rev.en.pdf)

DFID, "Guidance Note 2: A Practical Guide on Community Programming on Violence against Women and Girls (ข้อเสนอแนะหมายเลขสอง: แนวทางปฏิบัติสำหรับโครงการชุมชนว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กหญิง)", <https://static1.squarespace.com/static/536c4ee8e4b0b60bc6ca7c74/t/54ec6773e4b0440df7b25bc3/1424779123002/DFID+VAWG+Guidance+2.pdf>

โครงการ Nabilan ได้พัฒนาเครื่องมือจำนวนหนึ่ง ร่วมกับภาคีประชาสังคมและรัฐบาลประเทศติมอร์เลสเต Timor-Leste แต่เครื่องมือเหล่านี้ยังไม่พร้อมออนไลน์

- 1) เครื่องมือประเมินการบริหารจัดการคดี (Case Management Assessment Tool) – เพื่อประเมินคุณภาพของบริการที่ให้กับผู้ใช้ มีรายการตรวจสอบที่ทบทวนการจัดเก็บแฟ้มข้อมูลของผู้ใช้บริการ และคุณภาพของการบันทึกข้อมูลนั้น
- 2) เครื่องมือสำหรับการบูรณาการ (Reintegration Tool) – รายการตรวจสอบที่ช่วยในการตัดสินใจว่าใช้บริการนั้นพร้อมจะกลับไปใช้ชีวิตในชุมชนหรือยัง สถานการณ์ในชุมชน และเมื่อไรที่พร้อมจะปิดกรณี เครื่องมือนี้รวมเอาความเป็นไปได้ที่จะจัดลำดับ /ให้คะแนนกับสถานการณ์ของผู้ใช้บริการในช่วงระยะเวลาหนึ่งเพื่อตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เครื่องมือได้รับการออกแบบมาเพื่อช่วยคนทำงานให้มุ่งเป้าไปที่ประเด็นสำคัญในการติดตามที่บ้านในการบันทึกข้อสังเกตและความช่วยเหลือที่ให้ แผนสำหรับการช่วยเหลือต่อในอนาคต และอาจจะนำไปสาธิตให้เห็นการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ของผู้รับบริการหลังจากระยะเวลาหนึ่ง
- 3) เครื่องมือประเมินสถานะทางจิตวิทยาสังคมของผู้รับบริการ (Client Psycho-Social Status Tool) – และเครื่องมือที่จัดการสังเกตที่จะช่วยให้คนทำงานสังเกตได้อย่างรอบคอบมากขึ้นและสามารถบันทึกสถานการณ์ของผู้รับบริการ และปรับบริการที่ให้ตามข้อสังเกตเหล่านี้ เหตุผลหนึ่งที่มีการพัฒนาเครื่องมือนี้ก็คือเพื่อช่วยให้สถานพักพิงต่างๆ ระบุความก้าวหน้าในสถานการณ์ของผู้รับบริการแต่ละคนที่มาพักอาศัยอยู่ในสถานพักพิงเป็นระยะเวลานาน (บางครั้งถึงสองปี)
- 4) มาตรฐานขั้นต่ำฉบับปฏิบัติงานเพื่อบริหารจัดการและส่งต่อกรณี (Standard Operating Procedures on Case Management and Referral) – เอกสารนี้กำหนดบทบาทและภาระหน้าที่ของพนักงานหลักใน "เส้นทางส่งต่อ (referral pathway)" และมีเครื่องมือที่ใช้ได้ง่ายในภาคผนวกสำหรับผู้ให้บริการ รวมทั้ง ชุดคำถามเกี่ยวกับความเสี่ยงและความปลอดภัย แบบฟอร์มส่งต่อ (Referral Form) แบบฟอร์มความยินยอมให้ใช้ข้อมูล (Consent to Release Information Form) แบบฟอร์มแรกรับ (Intake Form) แนวทางสำหรับการจัดประชุมเพื่อบริหารจัดการคดี (Case Management meeting) แบบฟอร์มสำหรับการจัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan) สำหรับผู้ใช้บริการ และรายการตรวจสอบสำนวนคดีของผู้ใช้บริการ (Case File checklist) เพื่อช่วยให้ผู้จัดบริการระบุหากกลุ่มประชาชนที่อาจจะมีความพิการ อาจมีการนำ "คำถามของกลุ่มวอชิงตัน (Washington Group Questions)" มาใช้ คำอธิบายและลิงก์เพิ่มเติมสามารถหาได้ที่ <http://www.cbm.org/Disaggregation-by-Disability-A-way-forward--498229.php>

ภาคผนวก 4

รายการตรวจสอบสำหรับการพิจารณากระบวนการนำไปปฏิบัติเพื่อการประสานงานและการบริหารการประสานงาน

ขั้นตอนการปฏิบัติ	ข้อพิจารณา
1. ระบุหน่วยงานที่รับผิดชอบการนำไปปฏิบัติ	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ควรสะท้อนหน่วยงาน/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานแบบสอดคล้องประสานความร่วมมือ ✓ ความเป็นผู้นำของตัวแทนทางกฎหมายของผู้เสียหาย (victim advocates)
2. จัดทำการประเมิน	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ปัจจัยเอื้อประโยชน์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน <ul style="list-style-type: none"> ○ ตรวจสอบว่ามีขอบเขตทางกฎหมายที่ครบถ้วนอยู่แล้วหรือไม่ ซึ่งมีแนวทางที่คำนึงถึงผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง และมีมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชน และรวมเอาขอบเขตทางกฎหมายสำหรับการประสานงานที่ได้มาจากแนวปฏิบัติที่ดีด้วย ○ ตรวจสอบว่ามีนโยบายและแนวปฏิบัติใดที่มีความตระหนักในเพศสภาพ รวมทั้งรับเอานโยบายที่ระบุและมุ่งแก้ไขอุปสรรคของการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ ○ ตรวจสอบว่ามีทรัพยากรและเงินทุนที่พอเพียงและยั่งยืนอยู่ในระดับชาติและระดับท้องถิ่น เพื่อประสานงานกับงานด้านกำหนดนโยบายและการจัดทำบริการจำเป็นพื้นฐาน ○ ตรวจสอบว่ามีข้อกำหนดอยู่แล้วสำหรับการอบรมและพัฒนากำลังแรงงานอย่างสม่ำเสมอ โดยอยู่บนแนวปฏิบัติที่ดีในด้านการประสานงานเพื่อจัดบริการจำเป็นพื้นฐานในทุกระดับ ○ ตรวจสอบว่ามีมาตรฐานด้านการติดตามและการประเมินผลอยู่แล้ว ที่มีวิธีการ ปัจจัยสำหรับตรวจวัด ตารางการทำงานเพื่อเก็บและรายงานข้อมูล และข้อมูลที่ได้มีการวิเคราะห์และเผยแพร่เพื่อให้เกิดการปรับปรุงบริการ ✓ ระบุและสร้างเสริมจากความพยายามในการประสานความร่วมมือที่มีอยู่ในขณะนั้น ✓ ระบุขอบเขตทางกฎหมายและนโยบายสำหรับการประสานความร่วมมือที่อยู่บนฐานของแนวปฏิบัติที่ดี
3. การพัฒนาและกำหนดต้นทุนแผนการนำไปปฏิบัติ	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ระบุภารกิจสำหรับการประสานงาน – จัดทำนโยบายและขั้นตอนพิธีการ และ/หรือ การร่วมมือกันทำงานรายคดี เช่น นโยบายการรักษาความลับ ✓ สร้างนโยบาย ขั้นตอนพิธีการ บันทึกข้อตกลง (MOUs) ซึ่ง <ul style="list-style-type: none"> ○ กำหนดให้มีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในการรับมือกับความรุนแรงต่อผู้หญิง ○ กำหนดให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันอย่างเหมาะสม ○ ห้ามมิให้มีการรายงานคดีแต่ละบุคคลโดยไม่มีอำนาจ ยกเว้นในกรณีที่มีอันตรายเฉพาะหน้า กรณีผู้เสียหายที่เป็นเด็ก หรือผู้เสียหายที่มีความเปราะบางเป็นพิเศษ ✓ กำหนดผู้นำสำหรับงานแก้ไขปัญหาย่างเชื่อมโยงและครอบคลุม ✓ กำหนดว่าจะมีการประชุมหรือไม่และเมื่อไร ✓ จัดอบรมอย่างต่อเนื่องตามแผนงานร่วมกัน ✓ คตกลงเรื่องเป้าหมายขั้นปฐมภูมิ (primary goals) – ความปลอดภัยของผู้เสียหาย ความพร้อมรับผิดชอบผู้กระทำผิด ความพร้อมรับผิดชอบเขตหน้าที่ของหน่วยงานที่ทำงาน ✓ คตกลงให้สถาบันของรัฐมีหน้าที่รายงานกรณีความรุนแรง ไม่ยกภาระให้กับผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง ✓ รับรองมาตรฐานเฉพาะเด็กหญิง ✓ หลีกเลี่ยงการให้บริการซ้ำซ้อนอย่างไม่จำเป็น ✓ ใช้การประเมินความเสี่ยงในทุกขั้นตอนของการทำงาน ✓ ทบทวนกรณีที่ถูกละเมิดโดยทีมสหวิชาชีพ – หน่วยงานที่ทำงานร่วมกันเพื่อปรับปรุงการทำงานในกรณีเฉพาะ ✓ ทบทวนอัตราความเสี่ยงต่อชีวิต (Fatality team review) – วิเคราะห์กรณีฆาตกรรมจากความรุนแรงในครอบครัว เพื่อนำไปปรับปรุงการทำงาน การให้บริการ และความร่วมมือกันเพื่อป้องกันการเกิดเหตุถึงชีวิตอีกในอนาคต ✓ คตกลงกันในหลักการที่มีผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง ผู้เสียหายไม่ได้เป็นผู้รับผิดชอบต่อความรุนแรงและผู้เสียหายไม่สามารถยุติมันได้ ✓ คตกลงในสาเหตุรากเหง้าของปัญหาความรุนแรงว่าเป็นเรื่องของอำนาจและการควบคุม ✓ นิยามบทบาทของหน่วยงานที่เข้ามามีส่วนร่วม ✓ รับรองระเบียบว่าด้วยการทำงานอย่างมีจรรยาบรรณ (ethical conduct) และนำไปบังคับใช้กับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครของหน่วยงานที่เข้าร่วม ✓ สร้างและบังคับใช้ขั้นตอนพิธีการในการรวบรวม เก็บรักษา และอนุญาตให้ใช้ข้อมูลที่สามารถระบุตัวบุคคล ✓ ประกันว่าการทำงานอย่างสอดคล้องประสานจะคำนึงถึงความต้องการที่หลากหลายของผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง เช่น เด็กหญิง ผู้ใหญ่สูงอายุ คนพิการ กลุ่มที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ ชนกลุ่มน้อย และกลุ่มเสี่ยงอื่นๆ ✓ ปรับกลยุทธ์เฉพาะประเด็นปัญหาที่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้ประสบมา

<p>4 การติดตามและการประเมินผลการนำไปปฏิบัติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ติดตามและใช้ข้อมูลร่วมกัน ✓ ประเมินผลโดยผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงและตัวแทนทางกฎหมายของพวกเขา ✓ ทำการตรวจสอบภายในและภายนอกเพื่อประกันความพร้อมรับติดตามขอบเขตหน้าที่ของหน่วยงาน ✓ ติดตามกรณีต่างๆ เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นและนำไปปรับปรุงการทำงานตอบสนองรวมทั้งทบทวนความเสี่ยงต่อชีวิต (fatality review) ✓ สร้างระบบติดตามระหว่างหน่วยงาน (inter-agency tracking systems) ✓ ใช้เทคโนโลยีพื้นฐานสำหรับการบันทึกและการรายงานทั้งหมด ✓ กำหนดให้แต่ละหน่วยงานเก็บรักษาข้อมูลเรื่องการกำกับดูแลและการประเมินผล ✓ ขอความยินยอมจากผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่จะบันทึกข้อมูลที่สามารถระบุตัวบุคคลของพวกเขา ✓ จัดทำข้อมูลที่เป็นนิรนามเพื่อวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลและประเมินผล ✓ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อระบุความเสี่ยงของกลุ่มเฉพาะ ✓ รับรองกระบวนการที่จะค้นหาผลกระทบที่ไม่คาดหวังจากการทำงานตอบสนองปัญหาความรุนแรง
<p>5. ทบทวนวงจรและปรับแผนการนำไปปฏิบัติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ค้นหาสิ่งขัดขวางการประสานความร่วมมือให้ประสบความสำเร็จ และทางแก้ไขอุปสรรคนั้น ✓ จัดอบรมสม่ำเสมอและต่อเนื่องเพื่อประกันว่าจะมีการผสมความรู้ใหม่ๆ และแนวปฏิบัติที่ดีไว้ในการทำงานเพื่อตอบสนองต่อปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง ✓ สอดแทรกบทเรียนจากการทำงานในนโยบายและแนวปฏิบัติสำหรับอนาคต ✓ ระบุแนวปฏิบัติที่ดีและบทเรียนจากการทำงาน

แหล่งข้อมูลที่พร้อมให้บริการ

UN Women, Virtual Knowledge Centre to End Violence against Women, Interagency Approach/Coordinated Community Response (ศูนย์ความรู้เสมือนจริงเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง แนวทางร่วมของหน่วย/การตอบสนองโดยชุมชนอย่างสอดคล้องประสาน), <http://endvawnow.org/en/modules/view/8-legislation.html#8>.

The Africa Regional Sexual And Gender-Based Violence Network Annual Partners Meeting (การประชุมประจำปีภูมิภาคแอฟริกาของภาคีเครือข่ายปัญหาความรุนแรงทางเพศและความรุนแรงที่มีฐานทางเพศสภาพ), http://www.pop-council.org/uploads/pdfs/2012RH_SGBVReport.pdf.

Bridging Gaps manual: “Bridging Gaps --From Good Intention to Good Cooperation (คู่มือการลดช่องว่าง: การลดช่องว่าง-จากความตั้งใจดีเป็นความร่วมมือร่วมใจที่ดี),” Women against Violence Europe [WAVE]. Daphne Project (โครงการผู้หญิงต่อต้านความรุนแรงในยุโรป โครงการแดฟนี), (2006) <http://www.popline.org/node/177253>.

Multi-Sectoral Programme on Violence Against Women, Bangladesh (2015) (โครงการพหุภาคีว่าด้วยความรุนแรงต่อผู้หญิงในบังกลาเทศ ค.ศ. 2015) <http://www.mspvaw.gov.bd/>.

Abrahams, F. (2005) Learning from Domestic Violence Partnerships: A Study of a Programme of Engagement and Support to Local Domestic Violence Partnerships (เรียนรู้จากภาคีเรื่องความรุนแรงในครอบครัว การศึกษาโครงการแก้ไขและส่งเสริมความเป็นภาคีในการรับมือความรุนแรงในครอบครัวระดับท้องถิ่น), London: Local Government Association, available online at: http://www.tavinstitute.org/wp-content/uploads/2013/01/Tavistock_Report_Learning_from_Domestic_violence_Partnerships_B.pdf.

Butegwa, F. and Awori, T. (2010) Multi-Sectoral Approach to Women’s Rights in Africa Manual (คู่มือจัดทำแนวทางแบบพหุภาคีต่อประเด็นสิทธิสตรีในแอฟริกา), Addis Ababa: UN Women, หาได้ที่ <http://www.unwomen.org/~media/headquarters/attachments/sections/library/publications/2010/2010-multi-sec-toral - approach - womens - rights - africa .pdf?v=1&d=20150330T182753>.

The Blueprint for Safety (พิมพ์เขียวเพื่อความปลอดภัย), Praxis International, <http://prax-isinternational.org/blueprint-home/>

